

COUNTER

C

T

I

O

N

5

Yesterday i got the time
to read over your little zine,
everything was obvious, full of creativity,
turned the pages one by one,
went over that first column
speaking out on politics,
revolutionary nostalgia,
kind of sounded bad to me,
like a slow rising tendency,
praising every single band,
that writes a song on equality.

it takes a lot more

It takes a lot more
than a punkrock song,
than a joke on the bourgeoisie,
painted with a nice melody,
it takes a lot more
than the word anarchy,
written on a lyric sheet,
glorified by an elite.

-Petrograd-

INHOUDSTAFEL

Voorwoordje	blz. 3
De arrogantie van de Italiaanse macht	blz. 4
BOMSPOTTING - Get In Shape	blz. 11
Hoeveel kost je ticket voor het circus echt?	blz. 15
Cartoon	blz. 18
De geschiedenis van de 'War on Terrorism' en de schuld van Amerika	blz. 19
Veganistische recepten	blz. 24
Dat plast niet in 't plaatje	blz. 26
Ontkrachting van de mythes over grootschalige nerfjesbevrijdingen	blz. 27
Cartoon	blz. 33
M'boté	blz. 34
Dierentransporten in de Europese Unie	blz. 36
Brugse muziek	blz. 41

Voorwoordje

Wie het heeft bijgehouden zou er ons nu kunnen op wijzen hoe lang het geleden is wanneer we onze vierde Counter Action uitgebracht hebben. Voor zover ik mij herinner was dat een split-krantje met Uitgezonderd 21 (of was het 20?), en dat is zo meer dan 2 jaar geleden. Jaja een hele tijd, zo lang al dat sommige onder jullie misschien nu voor de eerste keer een in jullie handen hebben. Anderen kunnen dan weer met nostalgie terugdenken aan het toen nog A4-formaatje met één (soms twee) nietje(s) in. Hoe dan ook we zijn er in geslaagd om nummertje 5 voor elkaar te krijgen en meer mensen er bij te betrekken. De voorbije twee jaar hebben we inderdaad stilgelegen op het vlak van krantjes maken en artikeltjes schrijven, maar ondertussen konden we wel al een vijftal veganistische volkskeukens, barbecue en benefietoptredens organiseren. Ook is de 'Eyecatcher-distro' enigszins uitgebreid, waarvan we hoopten hier ook een recente distrolijst in te kunnen zetten, maar dat zal voor het zesde nummer (in 2006?) zijn.

Dus zoals je hieruit kunt opmaken, Counter Action is niet alleen maar een krantje. We willen ons in de toekomst nog beter organiseren en nog meer doen. Om al enkele dingetjes al te verklappen wordt er momenteel druk vergaderd over een Brugs muziekfestivalletje voor juist na de zomer en enkele directe (en minder directe) acties in Brugge voor tijdens deze zomer nog.

Voorlopig is het moeilijk om precies te beschrijven wat Counter Action daadwerkelijk is. Is het een organisatie? Is het een anarchistisch collectief? Zijn het gewoon mensen die wat vervelend doen? Wie zal het zeggen?, misschien wijzelf binnen enkele maanden, maar om dit boekje te lezen heeft dit geen belang. Met dit boekje hebben we opnieuw (net zoals bij vorige Counter Actions) de bedoeling wat informatie en gedachtekrakels te verspreiden rond enkele interessante onderwerpen, ook kan dit de plaats zijn om enkele andere projecten, organisaties, muziekbands, voor te stellen, zoals het artikel over Brugse muziekgroepjes en artikel over M'boté.

Moest je dus je eigen activiteiten interessant genoeg vinden om hierin te plaatsen, mail je artikel door naar: directcounteraction@hotmail.com of vraag het rechtstreeks aan één van onze hulpjes.

Alleszins nu veel leesplezier gewenst!!

De arrogantie van de Italiaanse macht.

Wie bovenstaande titel leest, zal zich waarschijnlijk zonder verpinken voor de geest halen over wie of wat dit zal gaan. Omdat hij nu eenmaal een hot-item is en zeker ook wordt, n.a.v. het Italiaans voorzitterschap van de EU, wordt onderstaand stuk(je) een bloemlezing van allerlei fratsen (als je het fratsen kan noemen) die de Italiaanse premier Berlusconi allemaal uithaalt.

DE OPBOUW VAN ZIJN IMPERIUM

Berlusconi is geboren in Milaan op 29 september 1936 als een zoon van een bankier en een huisvrouw. Hij studeerde rechten in Milaan, waar hij bevriend raakt met Bettino Craxi, ook een toekomstig premier. De premier en tevens rijkste man van Italië heeft alles wat zijn hart begeert. Hij is leider van een lidstaat van de Europese Unie, zijn partij heeft de meerderheid binnen het Italiaanse parlement, hij bezit een van de populairste voetbalclubs (AC Milaan) van Italië en is eigenaar van het mediaconcern Fininvest.

In 1974, rijk geworden als projectontwikkelaar, neemt hij de beslissing om in een nieuw gebouwde wijk kabeltelevisie aan te leggen. Hiermee komt hij voor het eerst in aanraking met het medium televisie. Door slim gebruikt te maken van juridisch situatie in Italië, die hij op zijn duimpje kent door zijn studies, ziet Berlusconi grote kansen in televisie.

In 1975 sticht hij zijn holding Fininvest, waarmee hij al snel een dominante positie in weet te nemen op de televisie-markt. Tussen 1977 en 1980 komt hij met vele geïmporteerde programma's op de Italiaanse televisie, waardoor de kijkcijfers flink omhoog gingen. In begin '80 neemt hij twee van de grootste Italiaanse stations over, waardoor zijn macht over de commerciële televisie ongekend groot wordt. De macht van Berlusconi en zijn bedrijf wordt niet zonder slag of stoot geaccepteerd binnen Italië. 1984 probeerde magistraten zijn macht in te perken, omdat Fininvest met 3 commerciële kanalen en 3 publieke kanalen een monopoliepositie heeft binnen de Italiaanse televisie. Tot een uitspraak is het nooit gekomen, mede dankzij machtige politieke vrienden, waaronder de toenmalige premier Bettino Craxi. Ondertussen heeft Berlusconi niet enkel de macht over zijn commerciële zenders maar eveneens over de staatszender RAI. Door het laten verwisselen van ideologische tegenstanders door meer goedgezinde werkrachten, heeft Berlusconi zo greep gekregen op zo goed als het totale Italiaanse televisielandschap. Het onderscheid is moeilijk te maken tussen zijn zakenrijk Fininvest (FI) en zijn partij Forza Italia (FI). Die partij is trouwens een creatie van de reclamefirma van Fininvest (Publitalia) en wordt deels gecontroleerd door dezelfde mensen - van wie enkelen een zeer zwart verleden en heden hebben. Zwart in de politieke betekenis, uiterst-rechts, zwart in de juridische betekenis, betrokken bij zwendel en corruptie op zeer grote schaal. Hun parlementair statuut behoedt hen voor de gevangenis, maar dat is natuurlijk voor Berlusconi ook een complot van communistische magistraten.

In het jaar 1986 koopt Berlusconi de voetbalclub AC Milaan, in 1988 koopt hij één van de grootste warenhuisketens van Italië Standa genaamd, in 1990 komt hij in het bezit van het computerbedrijf Olivetti en daarnaast wordt de Mondadori groep aangekocht. Deze groep geeft kranten, tijdschriften en boeken uit en heeft een marktaandeel van 20%. Fininvest groeit onder leiding van Berlusconi uit tot een zeer breed georiënteerd concern, met andere woorden Berlusconi groeit uit tot een echte mediaticoon. In combinatie met de zo goed als totale macht over het televisielandschap, kan Berlusconi met het bezit van de Mondadori groep nu gemakkelijk de Italiaanse bevolking via zijn media manipuleren.

Berlusconi's ontevredenheid over de aanhoudende kritiek van het parlement over zijn te machtige positie, doet hem in 1994 overwegen de politiek in te gaan. In 1994 sticht hij dan ook de geheel nieuwe politieke partij Forza Italia (Hup Italië). Door veelvuldig gebruik te maken van zijn eigen mediakanalen, weet Berlusconi in zeer korte tijd de publieke opinie op zijn hand te krijgen.

Bij de parlementsverkiezingen van 1994 wordt gewonnen en Berlusconi wordt voor de eerste maal premier van Italië. Hij houdt het echter slechts 7 maanden vol, waarna hij wordt opgevolgd door Prodi, zodat er een einde komt aan het rechtse bewind van Berlusconi en zijn metgezellen. Berlusconi kwam aan de macht door een alliantie aan te gaan met de fascistische Alleanza Nazionale en de racistische Lega Nord.

Midden jaren '90 worden gekenmerkt door allerlei verwoede pogingen van openbaar aanklagers om Berlusconi te berechten voor onder andere belastingontduiking, omkoperij van politici, rechters en de leden van het ministerie van financiën, valsheid in geschriften, geld witwassen, illegaal financieren van zijn politieke partij en connecties met de maffia. Na aantreden van Berlusconi als premier in 1994 begonnen openbaar aanklagers met de mani pulite (schone handen) onderzoeken naar Berlusconi en Fininvest. De beschuldigen werden door Berlusconi en leden van Fininvest gezien als pogingen van linkse magistraten via het juridische systeem Berlusconi en zijn rechtse partij Forza Italia uit de weg te ruimen.

Vanwege het enorm trage justitiële systeem van Italië, zijn sommige onderzoeken reeds gestopt zonder dat Berlusconi voor iets was aangeklaagd, andere rechtzaken en aanklachten lopen nog steeds. Hiervoor heeft Berlusconi echter onlangs een oplossing gevonden, die ik later uitleg.

Ondanks alle geruchten, aanklachten en kritiek is Silvio Berlusconi nog steeds een graag gezien man in Italië. Hij heeft via de media, zijn media, de gunst van de publieke opinie kunnen behouden. Na de mislukte poging van 1994, stelde Berlusconi zich voor de parlementsverkiezingen van 2001 weer kandidaat. Hij wil als rijkste man Italië overkomen als een soort "entrepreneurial, modern-day Napoleon" en ten strijde trekken tegen het linkse, communistische geweld. In de rest van Europa wordt hij gezien als een flamboyante demagoog met (extreem) rechtse vrienden.

Desondanks weet hij de verkiezingen van 2001 te winnen en is hij wederom premier van Italië. Maar regeert hij als Il Cavaliere, de goede ridder die het beste met zijn volk voor heeft, of als Il Principe, de heerser die alle middelen gebruikt om zijn doel te bereiken, wat volgens Machiavelli toegestaan is als leider van een staat mits dit in het belang is van de staat? (Een kritische bedenking leert al vlug dat Berlusconi de politieke macht uitbuit om zijn persoonlijk imperium groter te maken en veilig te stellen.)

DE LINK NAAR MACHIAVELLI

Silvio Berlusconi heeft twee redenen om zijn politieke aspiraties te ontwikkelen:

a. Om zijn zakelijke macht te behouden: bedreiging van zijn macht door rechtszaken en onderzoeken naar zijn zakelijke activiteiten; ongunstige mededingingwetten.

De directe aanleiding voor Berlusconi om in de politiek te gaan, is het wegvallen van zijn politieke vrienden, met name premier Craxi, begin jaren '90.

b. Om de politieke macht te bemachtigen: nieuwe machtsgebieden veroveren, in dit geval de staat Italië. Volgens speculaties uit kritische hoek, is dit laatste vooral om zijn zakelijke belangen veilig te stellen.

Wanneer we de leer van Machiavelli bekijken, die stelt dat de macht over een staat kan veroverd worden of dankzij aanzienlijken of dankzij het volk, wanneer een van deze twee bescherming zoekt. Als je door de aanzienlijken aan de macht wordt gebracht, moet je met hen rekening houden. Met het volk hoef je geen rekening te houden. (Hoofdstuk IX, §2)

Dit Machiavellistisch principe houdt niet in moderne tijden. Door democratisering wordt een leider uiteindelijk door het volk gekozen via parlementaire verkiezingen (binnen het politieke stelsel van Italië), maar de steun van vooraanstaande figuren is zeker nodig. Tot de aanzienlijken van onze tijden behoren niet alleen politici en captains of industry maar ook de media, die de mening van het volk kunnen beïnvloeden. Volgens Machiavelli moet een heerser het volk tevreden houden om zo te voorkomen dat het zich tegen hem keert. Doordat het volk stemrecht heeft, moet het volk tegenwoordig tevreden

gehouden worden. In moderne democratieën kan een leider niet als een dictator zijn wil opleggen, dit stuit altijd op verzet. Dit verzet kan in een democratie niet meer worden geslagen.

Berlusconi heeft ervoor gezorgd dat het volk achter hem stond. Door slim gebruik te maken van zijn media, heeft hij zich kunnen presenteren als iemand die hard voor zijn zakelijke succes heeft gewerkt en die Italië weer op de rails kan krijgen door het te managen als een bedrijf. In het verkiezingsprogramma van zijn partij Forza Italia stonden beleidsplannen die voor alle bevolkingsgroepen aantrekkelijk zouden zijn; belastingverlaging, hogere pensioenen, meer veiligheid en werkgelegenheid. In werkelijkheid worden echter vooral (of enkel) wetten uitgevaardigd die goed zijn voor de rijkere klasse en worden besluiten uitgevaardigd die nefast zijn voor het armere deel van de bevolking.

Daarnaast hebben Berlusconi's media-activiteiten uitgebreide steun gehad van Italiaanse politici zoals Bettino Craxi (voormalige premier van Italië & studievriend van Berlusconi), Oscar Mammì (minister van telecommunicatie begin jaren '90, die voor heel gunstige mediawetgeving had gezorgd). Naast slim gebruik te maken van lokale televisiezenders voor Forza Italia, heeft Berlusconi ook 12 miljoen exemplaren laten drukken van zijn (verheerlijkende) biografie en deze laten bezorgen bij alle Italiaanse burgers voordat de verkiezingen van 2001 van start gingen. Tevens heeft Berlusconi zich weten te profileren als een man van het volk door de Giro d'Italia en diverse andere sportevenementen te organiseren en als beschermheer op te treden van het Milanese Teatro Manzoni, en natuurlijk door zijn voetbalclub AC Milaan, die grote populariteit geniet in Italië. Brood en spelen zoals de Romeinen in het klassieke Italië organiseerden, moeten ervoor zorgen dat Berlusconi ook bij de arbeiders populair wordt. Dankzij al deze wapens die Berlusconi in de verkiezingsstrijd gebruikt, weet hij de publieke opinie achter zich en heeft hij steun van aanzienlijken. Hierdoor is hij niet aan de macht gekomen door of de steun van de aanzienlijken of van het volk, zoals het volgens Machiavelli gaat, maar van allebei. In moderne tijden is het dus kennelijk niet of, maar én en.

FORZA ITALIA & CASA DELLE LIBERTÀ

Berlusconi is voor het eerst aan de macht gekomen in 1994 met zijn partij Forza Italia, ondanks dat er in die tijd meerdere rechtzaken en onderzoeken liepen. Deze heeft hij slim uit zijn media weten te houden en met behulp van politieke vrienden onbeschadigd kunnen ontlopen. Forza Italia is aan de macht gekomen dankzij een coalitie Casa delle Libertà (Huis van Vrijheid) met onder andere:

1. Lega Nord, (de partijleider Umberto Bossi): speelt in op xenofobie, verzet tegen illegale immigratie, het idee van de muur langs de grens met Slovenië. Een voorstander van federalisme (maar mogelijk afscheiden noord en zuid Italië). Mogelijke risico voor Berlusconi, omdat Bossi onberekenbaar is.
2. Alleanza Nazionale (de partijleider: Gianfranco Fini.) Opvolger van MSI (Movimento Sociale Italiano-Italiaanse sociale beweging), de oudste neofascistische partij in Europa, werd in '95 omgezet in AN
3. Fiamma Tricolore (Sicilië, fascistische partij, leider Pino Rauti), ontstond nadat MSI werd omgezet in AN en FT werd gevormd door de MSI leden die niet tevreden waren met de gematigde koers van AN.

Hoe moeilijk het is om bondgenoten tevreden te houden, is gebleken in 1994 na de overwinning van de verkiezingen, toen Silvio Berlusconi voor het eerst premier werd. Al na zeven maanden kwam het kabinet ten val, omdat Lega Nord uit de coalitie stapte. LN kon het niet eens worden met de bondgenoten in de coalitie over een federale kwestie. Hierbij gaat het om de splitsing van Noord-Italië van Zuid-Italië. Hierdoor verloor Forza Italia de meerderheid in het parlement. De bovengenoemde verkiezingen zijn vooraf gegaan door het schandaal 'Tagentopoli' (kick back city) waarbij de corruptie

van regerende linkse partij en de ambtenarij werd blootgelegd, met als climax de ontmaskering van Craxi als een van de meest corrupte politici uit de geschiedenis van Italië. Door 'krachtig' optreden van het juridische systeem in Italië, zag Berlusconi zijn kans om zelf de politieke leegte te vullen, zonder daar zelf veel voor hoeven te doen. Bovendien hoefde hij degene die hem zakelijk machtig hadden gemaakt niet meer tevreden te stellen, want zij waren nu machteloos en konden Berlusconi niet meer schaden. Daarbij kon hij de gebeurtenissen gebruiken in zijn verkiezingsstrijd, door te zeggen dat hij verder zal gaan met het land te bevrijden van het corrupte systeem. Hij trok dus ten strijde tegen zijn oude 'politieke' vrienden.

BERLUSCONI'S HULPTROEPEN HALEN BERLUSCONI ONDERUIT

De val van Berlusconi in 1994 kan toegeschreven worden aan het gebruik van hulptroepen in de vorm van Liga Nord. Volgens Machiavelli zijn de hulptroepen *nog gevaarlijker zijn dan huurtroepen. Dat ligt aan het feit dat ze onderling niet verdeeld zijn zoals de huurtroepen en volledig toebehoren en gehoorzamen aan een ander heerser.* (hoofdstuk XIII) Daarmee heeft hij zich afhankelijk gemaakt van een ander, die zijn politieke overtuiging niet deelde. Doordat Liga Nord zich terugtrok uit de coalitie, verloor deze de meerderheid in het parlement en moest de zittende regering onder Berlusconi ontbonden worden. En bovendien had Berlusconi in die tijd nog weinig ervaring met politiek en was hij volgens Machiavelli toch gedoemd om te falen. Machiavelli is dan ook overtuigd dat een goede heerser eigen troepen moet hebben, maar daarnaast heeft een bekwaam leider veel verstand van moet hebben anders is het een onmogelijke zaak en zal diegene waarschijnlijk falen. Dit soort ondersteuning is nog meer van toepassing op politieke partijen, met name extremistische, die erg overtuigd zijn van eigen programma en moeilijke bondgenoten zijn voor gematigden.

Na de nederlaag in 1994 kwam Berlusconi onder vuur van zijn eigen politieke partners te liggen, maar door toedoen van een politiek kopstuk, D'Alema, werd Berlusconi beter in het politieke zadel geholpen. In het midden van de jaren '90 was deze D'Alema bezig via Berlusconi de electorale wetgeving aan te passen. Daarnaast was D'Alema hard bezig premier Prodi van de linkse regering weg te werken om zelf premier te worden, zijn plannen zijn uiteindelijk mislukt, maar ondanks vele concessies van D'Alema, won hij niks en kwam Berlusconi er politiek en zakelijk sterker uit.

Deze periode werd ook gekenmerkt door de vele corruptieonderzoeken, maar onder Forza Italia was de corruptiewetgeving drastisch gewijzigd, wat ook bijdroeg aan de immuniteit van Berlusconi. In de periode '94 en '01 heeft Berlusconi de politiek kunnen bestuderen en is hij in staat geweest een sterkere coalitie op te bouwen voor de parlementsverkiezingen van 2001. Door slim gebruik te maken van zijn media-imperium en de politieke schermutselingen, heeft er toe bijgedragen dat Berlusconi's partij ten koste van Prodi's partij meer en meer aanhang kreeg. Toen de linkse coalitie dit door kreeg, kwamen er geluiden om de anti-trust wetgeving aan te passen om de macht van Berlusconi aan te pakken.

Maar het was te laat, want de eisen werden hypocriet en egoïstisch beschouwd door het Italiaanse volk. Berlusconi heeft wel degelijk kennis van de krijgskunst alleen niet op politiek gebied maar zeker wel op media gebruik, wat hij ten volste gebruikt voor zijn politieke doeleinden. Forza Italia kreeg een steeds grotere basis eigen mensen en aanhangers, Berlusconi kreeg dus steeds meer eigen troepen die hij, eens aan de macht naar eigen goeddunken kon gebruiken.

Na deze biografie zijn we eindelijk gekomen bij hoe Berlusconi tijdens zijn huidige bewind de voordelen van de macht voor zijn persoonlijk succes uitbuut.

"Democratie is iets dat Berlusconi volkomen vreemd is", zegt Nanni Moretti. "Democratie doet hem in zijn ogen tijd verliezen. Hij maakt wetten voor persoonlijk gebruik". Moretti spreekt terecht van een "partij-onderneming", want dat is de fundamentele opvatting van Berlusconi over politiek.

Omdat hij werd in verband met gebracht met corruptie en valsheid in geschrifte is hij en zijn politieke clan op zoek gegaan naar middeltjes om dit probleem op te lossen. Daarvoor is er een wet gekomen die het de onderzoekers zo goed als onmogelijk maakt om verder in het buitenland te neuzen, bij voorbeeld bij Zwitserse banken. Die wet maakt een lachertje van alle onderzoeken naar het witwassen van zwart en misdaadgeld op een ogenblik dat westerse leiders als Bush en Blair na 11 september de mond vol hebben over de strijd tegen die circuits. Dan is er ook nog een wet die vervalsing van bedrijfsbalansen niet langer strafbaar stelt, terwijl er een amnestie kwam voor al wie zijn zwart geld uit het buitenland

terughaalde. De procureur-generaal van Genève, Bernard Bartossa, heeft het over "een catastrofe voor de internationale justitie". Die wetten zijn op maat gesneden van een zakenman die fortuin maakte door enorme zwendel en corruptie en volgens vele speurders met maffiageld. Maar Berlusconi en zijn media (naast de tv-zenders ook nog het gros van de tijdschriftenmarkt) beschuldigen alle corruptiebestrijders als "communisten", als 'toghe rosse' (rode toga's). Dat Berlusconi de mafia weet te paaien kan iedere kind met verstand zo afleiden uit de huidige toestand. In een land waar afrekeningen in het maffia-milieu schering en inslag waren, is het uit die hoek momenteel bijster stil. Hoogstwaarschijnlijk omdat de mafia geen enkel strobreed in de weg wordt gelegd.

DE ITALIANEN KOMEN IN OPSTAND

In de loop van zijn huidige ambtstermijn zijn echter wel al meerdere betogingen geweest tegen het feit dat hij zijn macht slecht gebruikt. Deze waren massaal en ook zeer gegrond.

- In juli 2001 was de beruchte Europese top te Genua. Het gewelddadig politieoptreden in Genua zal iedereen nog wel vers in het geheugen zitten. De carabinieri hamerde zich te pletter op onschuldige betogers. Mediacentra werden kort en klein geslagen zodat bepaalde, voor de Italianen mindert gezinde beelden, de buitenwereld niet bereikten. Het was Minister van Binnenlandse Zaken Scajola die vóór de G7 top van Genua opriep tot geweld. Want hij had de politie toestemming gegeven om te schieten, wat één betogers het leven kostte. Bovendien had de regering de politiemannen bij voorbaat gehersenspoeld door hen te doen geloven dat ze slachtoffer van gewelddadige

betogers zouden worden. Na dit voorval weerklonken bij andere EU-tops steeds luidkeels 'Berlusconi, assassino'.

- Op 23 februari 2002 namen tot verrassing van de organisatoren (het tijdschrift Micromega) in Milaan meer dan 40.000 mensen deel aan een manifestatie van steun aan de corruptiebestrijders. "Waar zitten jullie, Rutelli, Fassino, D'Alema" riepen de deelnemers aan het adres van de Ulivo. Want die blonken uit door afwezigheid.

Maar het grootste verzet komt van de arbeiders.

- Op 29 januari betoogden reeds bijna een miljoen mensen in verscheidene steden tegen de plannen van minister van Arbeid Roberto Maroni (Lega Nord) om ontslag van personeel gemakkelijker te maken. De patronale organisatie Cofindustria is daar natuurlijk hard voor, maar in de bedrijven is onmiddellijk massaal gereageerd.

- Op 3 maart protesteerden betogers tegen de gelijkschakeling van de rechterlijke macht en de staatstelevisie - waar onlangs een nieuwe Berlusconi-gezinde leiding is aangesteld - en de voortgaande verstengeling van politieke en zakelijke belangen van de regeringsleider. Volgens binnenlandse zakken waren er 120.000, volgens onafhankelijken 300.000

In een vorige week door de Kamer van Afgevaardigden aangenomen wet werd vastgelegd dat de premier zijn concern niet hoeft te verkopen of tijdelijk moet overdragen aan een onafhankelijke bedrijfsleiding (blind trust). In plaats daarvan moet de Mededingingsautoriteit toetsen of er sprake is van ongeoorloofd gebruik van Berlusconi's politieke macht bij de bevordering van zijn zakelijke belangen of andersom. Daarvan wordt verslag uitgebracht aan de volksvertegenwoordiging, die vervolgens besluit of er al dan niet sancties genomen moeten worden. Maar de kans dat dát ooit zal gebeuren is gering, omdat de premier in het parlement over een ruime en trouwe meerderheid beschikt. In de praktijk behoudt hij daarmee de volledige controle over zijn zakenimperium van circa 10 miljard euro.

- Niet lang daarna werd de betoging van de vakbond CGIL op 23 maart 2002 een van de grootste manifestaties van de voorbije vijftig jaar. Na bijna een jaar van verslagenheid, blijkt de wil om te

reageren tegen het autoritair beleid van Silvio Berlusconi, aanvoerder van een coalitie van rechts en extreem-rechts, veel groter dan de leiders van centrum-links hadden gedacht.

Zo kunnen we nog even doorgaan, maar dan kan ik even goed een boek schrijven ;-)

DE IMMUNITETSWETTEN & DE REACTIE VAN HET EUROPEES PALEMENT

Laten we even een enkel concreet & recent voorbeeld nader bekijken.

In bovenstaande tekst hebben we al kunnen lezen dat Silvio beschuldigd werd van het omkopen van rechters. Om eventuele veroordelingen tegen te gaan, is onlangs een wet goedgekeurd die de immunitet verzekert, waaronder dus onder van de 3 hoogste ambtenaren andere Berlusconi. Deze wet deze ambtenaren gedurende is Berlusconi dus verzekerd onschendbaarheid en zorgt hij rechtszaken tegen hem worden zijn ambt afloopt, zijn de duurt het weer een eeuwigheid weer in de dossiers zijn klacht komt.

**"I know that in Italy,
there is a man
producing a film on
Nazi concentration
camps - I shall put you
forward for the part of
guard"**

Deze wet werd niet toevallig lopend proces dat hem beschuldigde van het omkopen van rechters. Op het moment dat de uitspraak zo goed als moest vallen, werd deze wet in het Italiaanse parlement goedgekeurd.

Tegen deze wet werd recent geprotesteerd door groenen en socialist in het Europees Parlement (on parle, on ment ;-)). Verschillende politici hadden bordjes mee waarop in meerdere talen te lezen stond: 'Iedereen gelijk voor de wet'. Berlusconi, die juist zijn eerste speech gaf n.a.v. het Europees voorzitterschap kon dit duidelijk niet appreciëren. Toen Duits socialist Martin Schulz hem nog een extra veeg uit de pan gaf, door te zeggen dat hij geknipt was voor een filmrol als Kapo., was het hek helemaal van de dam en reageerde Berlusconi furieus. *'Weet je, in Italië word momenteel een film gedraaid over de concentratiekampen. Je kan misschien solliciteren voor een rol als bewaker'* repliceerde hij. Dat een terecht, want Berlusconi is waarschijnlijk een van de grootste fascist die in het Europees Parlement zit (Laten we enkele VB'ers buiten beschouwing laten). De vergelijking met Mussolini gaat immers in meer op dan enkel hun ideologie. Beiden zijn nationalist die door hun 'sympathieke' voorkomen in nette pakken, mooie auto's en knappe vrouwen het volk op hun hand krijgen. Mussolini was krantenbaas, Berlusconi is een mediagigant. Niet enkel hierin maar ook hun uiterlijk, hun manier van praten, hun weide gebaren, hun snel oplopende emoties, hun welbespraaktheid; in veel opzichten lijkt Berlusconi de evenknie van Mussolini. Berlusconi voelt zich de Mussolini van de 21^e eeuw en identificeert zich net als Mussolini met heel Italië. Onlangs liet hij zich op een persconferentie ontvallen: "Wie mij aanvalt, valt heel Italië aan." Deze groothedswaanzin is typerend voor dictators van zijn slag. Het is dus niet verwonderlijk dat de verbolgenheid over zijn 'mopje' groot was bij andere Europese parlementsleden. Onder andere Duits bondskanselier Schröder eiste verontschuldiging en nadat hij dit eerst leek te doen trok hij die later terug in. Berlusconi reageerde met de verklaring dat hij *"de slechte interpretatie van zijn kleine, ironische boutade betreurd"* Ik heb bondskanselier Gerhard Schröder helemaal niet mijn excuses aangeboden, zei hij *"Absoluut niet, ik heb hem slechts krachtig gezegd dat ik en mijn land beledigd waren."* (Zie verg. Met Mussolini)

De vraag die nu opkomt is of een voorzitter die al in de aanloop naar de start struikelt over zijn eigen onbekwame benen, deze taak wel aankan. Door het rampzalige begin werd de suggestie gedaan vice-premier Gianfranco Fini naar voren te schuiven. Hij is minder onstuimig dan Berlusconi, maar veel Europeaan zijn ook helemaal niet gecharmeerd van deze ex-leider van de Italiaanse neofascisten. Fini noemt zich de laatste jaren 'post-fascist'. Het zou dus kiezen zijn tussen de pest en de cholera.

Hoogstwaarschijnlijk ziet S.B. dit voorzitterschap als een uitgelezen kans om zijn eigen immigratiepolitiek op Europees vlak door te drukken.

Deze immigratiepolitiek is er een van immigratiestop. Wel grappig, want toen ik vorig jaar in Rome was zag ik affiches van de Lega Nord hangen met de boodschap: "Vreemdelingen buiten." Op de affiche

was met dikke stift bijgeschreven: "Wie zal dan het vuile werk in de trattoria's (restaurantjes) doen?". Blijkbaar staat de ideologische waarheid ver van de realiteit.

In zijn verklaring van zijn voorzitterschap voor het volgende half jaar is trouwens een stuk opgenomen over de immigratiestop. De politieke top van Italië, dat veel bootvluchtelingen kent, is een groot voorstander van het fort Europa. Dat fort Europa speelt nu met het idee om de asielaanvragen in de landen ter plaatse te laten gebeuren. Op die manier hopen ze dat de mensen voor wie het nodig zou zijn om asiel aan te vragen in hun geboorteland blijven. M.a.w.: de incheckbalie van het fort Europa komt buiten de grachten te liggen: de muur wordt nog hoger en langer, totdat men ter plaatse een brain-drain kan organiseren en landen in moeilijkheden nog voor grotere moeilijkheden komen te staan door alle opgeleiden naar hier te halen en alle anderen, die economischer veel minder rendabel zijn aan hun lot over te laten.

Het is nu trouwens gewoon wachten op de volgende frats van Berlusconi tijdens het voorzitterschap. Die kan er al komen i.v.m. zijn plannen om Libië uit zijn diplomatieke isolement te verlossen. Berlusconi wil het Kadhafi-regime voorzien van oorlogsschepen en ander militair materieel om de stroom illegalen naar Italië te bestrijden. Daartoe moet het EU-wapenembargo tegen Libië worden opgeheven.

De Europese partners voelen daar niets voor. Het beleid jegens vreemdelingen heeft alles in zich om nieuwe rellen op te leveren. Dit beleid vaart de koers die uitgestippeld is door de Lega Nord, een partij gestoeld op xenofobie. S.B. heeft de Lega echter niet nodig voor een parlementaire meerderheid. En toch heeft die extreem-rechtse partij drie sleutelposten (arbeid, justitie en institutionele hervormingen). De ministers van de Lega doen voor Berlusconi goed werk, zij helpen om het beleid zo autoritair mogelijk te maken.

Berlusconi's coalitiepartner Umberto Bossi, de grote chef van de Lega, stelde laatst voor om de schepen en bootjes met illegalen voor de Italiaanse kust in de grond te boren. De regeringspartners kregen zware verwijten naar het hoofd geslingerd omdat de 928 opvarenden van de *Monica* half maart 2002 toch aan land mochten. Een week eerder had de marine toegekeken hoe enkele tientallen bootvluchtelingen in de buurt van het eilandje Lampedusa verdronken. In de optochten van de Lega wordt de sluiting van alle moskeeën geëist en zijn het de communisten die de moskeeën hebben opengedaan. Zowel de uitlatingen als de toon van Umberto Bossi zijn hysterisch. Voor de Lega, daarin gesteund door talrijke kopstukken van Berlusconi's Forza Italia, is die vloed aan vluchtelingen allemaal de schuld van de EU die wordt beheerst door communisten en de loge...

Laat ons vooral kritisch blijven en demagogische rechtse populistten (net als de linkse!) het niet makkelijk maken door ze ongestoord en kritiekloos hun beleid te laten uitvoeren. Think!

El Magico

Counter Action 5 - zomer 2003

BOMSPOTTING

Get in SHAPE!

25/10/2003 in Bergen: Bomspotting-actie op het militaire hoofdkwartier van de NAVO

Velen van jullie hebben het al eens meegemaakt. Je stapt 's morgens in een bus, daar zit je de hele voormiddag op. Rond de middag kun je er uit, binnen de twee uur begin je te wandelen tot je aan een omheining komt, deze klim je over. Je wordt al dan niet vlug opgepakt (al dan niet hardhandig) en dan blijf je voor de rest van de dag wachten tot je terug op de bus stapt en 's nachts terug thuis bent.

Herkenbaar? Dan ben je zeker al eens mee geweest als één van de duizenden actievoerders op een bomspotting-actie. Dit scenario deed zich tot nu toe telkens voor in Kleine Brogel. Zonder toestemming stapten vele burgers op de militaire basis en gingen symbolisch op zoek naar illegale Amerikaanse Kernbommen. Duizenden klachten werden neergelegd tegen de aanwezigheid van kernwapens in ons land. Resultaat: onze overheid zwijgt en het gerecht weigert een onderzoek in te stellen. Voorlopig worden de burgerinspecties in Kleine Brogel voor bekeken gehouden. Maar de actiedoelen worden uitgebreid.... Op 25 oktober wordt het militaire terrein van SHAPE massaal betreden en wordt er op zoek gegaan naar illegale plannen voor het gebruik van kernwapens.

De informatie in dit artikel komt bijna volledig van de website www.bomspotting.be en is bedoeld om zowel de basisinformatie van het laatste pamflet weer te geven voor mensen die deze nog niet gekregen hebben, als achtergrondinformatie te geven over de campagne die niet te vinden is in het pamflet. Sommige stukken staan al een hele tijd op hun site maar zijn daarom niet minder interessant om te weten (bvb. Voor mensen die deze info nog nooit gelezen hebben.)

Wat is SHAPE?

SHAPE staat voor de Supreme Headquarters of the Allied Powers in Europe. Dit is het militair hoofdkwartier van de NAVO in Europa. SHAPE ligt in Bergen, ongeveer 50km ten zuiden van Brussel. Het bestaat grotendeels uit kantoorgebouwen en enkele ondergrondse bunkers en stelt ongeveer 2000 militairen en ambtenaren van de verschillende NAVO landen tewerk. In SHAPE worden de militaire plannen met de kernwapens uit Kleine Brogel en uit andere NAVO-kernwapenbasissen voorbereid en uitgevoerd. De politieke besluitvorming van de NAVO gebeurt in het hoofdkwartier in Brussel. De militaire besluitvorming gebeurt in SHAPE in Bergen. In vredetijd is SHAPE o.a. verantwoordelijk voor het voorbereiden van defensieplannen en voor de trainingen van de NAVO-troepen. In oorlogstijd heeft SHAPE de controle over alle land-, zee- en luchtoperaties van de NAVO-troepen over bijna heel Europa. Alle besluiten over de illegale massavernietigingswapens worden, net zoals al de militaire plannen van SHAPE, geheim gehouden. De parlementsleden en de burgers van de Europese NAVO-landen met Amerikaanse kernwapens op hun terrein, krijgen nooit iets te horen over de beslissingen ivm de kernwapens op deze basissen. Maar het staat vast dat SHAPE mede verantwoordelijk is voor het plannen van het gebruik van kernwapens, en de dood, de vernietiging en het leed die deze met zich meebrengen.

Get in SHAPE!

Iedereen die weet heeft van misdaden tegen de mensheid is volgens de Nürnbergprincipes verplicht daartegen op te treden. Wij weten van oorlogsmisdaden. Daarom verwachten wij jou op 25 oktober in Bergen. We stappen zonder toestemming op het militaire terrein van SHAPE en gaan op zoek naar de illegale plannen voor het gebruik van kernwapens. We overtreden bewust de Belgische wet met de bedoeling kernwapens voor de rechtbank te brengen. Strikt geweldloos uiteraard, maar niet minder vastberaden. We staan immers recht in onze schoenen: het internationaal recht gebiedt ons in te grijpen waar

Counter Action 5 - zomer 2003

misdaden tegen de mensheid worden voorbereid en we zijn bereid ons te verantwoorden voor een assisenjury.

Kernwapens zijn de meest destructieve wapens ooit. Dat we die weg willen, is niet meer dan redelijk. Maar er zijn meer dan deze ethische Gerechtshof van Den Haag dreigen met en het gebruiken België heeft kernwapens op worden de plannen gemaakt kernwapens. België is daardoor oorlogsmisdaden. Onze overheid lapt het internationaal recht aan haar laars, ons gerecht weigert hiertegen op te treden. Als burgers hebben wij de plicht om te proberen om deze misdaad tegen de mensheid te voorkomen. Geweldloos, dat is evident.

*'Dreigen met en
gebruiken van
kernwapens is illegaal.'*

argumenten. Het internationaal heeft in 1996 verklaard dat het van kernwapens onwettig is. haar grondgebied. In België voor het gebruik van de NAVO-medeplichtig aan

Burgerlijke ongehoorzaamheid

De vele parlementaire vragen over de aanwezigheid van kernwapens in ons land, krijgen van de opeenvolgende ministers van Defensie en Buitenlandse Zaken steevast een nietszeggend en ontwijkend antwoord. Schriftelijke verzoeken van vredesorganisaties om duidelijke informatie worden genegeerd. Ook het juridisch apparaat weigert op te treden: klachten tegen de verantwoordelijken voor de nucleaire afschrikkingpolitiek, blijven steeds zonder gevolg. Als bezorgde burger is het blijkbaar onmogelijk, zelfs via parlementaire weg, om informatie te krijgen over de opslag van illegale kernwapens in ons land en over de Belgische betrokkenheid bij de nucleaire strategieën van de NAVO. De acties van burgerlijke ongehoorzaamheid treden dus in werking nadat opeenvolgende pogingen om via de geijkte kanalen informatie in te winnen, op niets zijn uitgelopen. De acties van burgerlijke ongehoorzaamheid herstellen hiermee een stukje democratie.

Bomspotting is een actie van burgerlijke ongehoorzaamheid. Elke deelnemer aan Bomspotting begeeft zich zonder toestemming op het militair domein. Hiermee overtreedt hij/zij een wet. Op die manier proberen we kernwapens voor de rechtbank te brengen. Tijdens de busrit naar Bergen krijgt iedere deelnemer een uitgebreide briefing, een deelnemersmap met informatie en een inschrijvingsformulier.

De legitimiteit van de acties is onder meer gebaseerd op volgende feiten:

- De Neurenberg Principes, voortvloeiende uit de besluiten van het Neurenberg Tribunaal en het Tokio Tribunaal en in 1950 door de Verenigde Naties als principes van internationaal gewoonterecht erkend, leggen individuen de verplichting op om oorlogsmisdaden te voorkomen. Zo besloot het Tokio Tribunaal dat "iedereen die weet heeft van illegale activiteiten en de mogelijkheid heeft hiertegen op te komen, volgens de internationale rechtsregels een potentieel misdadiger is, tenzij die persoon maatregelen neemt om de misdaad te voorkomen".
- Het humanitair oorlogsrecht, zoals het verbod tot wapengebruik dat geen onderscheid maakt tussen burgers en soldaten of dat het neutraliteitsprincipe schendt. Het Internationaal Gerechtshof van Den Haag, het hoogste juridische orgaan ter wereld, heeft in zijn Advisory Opinion van 8 juli 1996 kernwapens getoetst aan de geldende internationale rechtsregels en hieruit besloten dat het dreigen ermee of het gebruik ervan strijdig zijn met onder meer het oorlogsrecht en het humanitair recht.
- Artikel II van het Non-Proliferatieverdrag, waarin België zich als niet-kernmacht ertoe verbindt om op geen enkele wijze de overdracht van kernwapens te aanvaarden.
- Artikel VI van het Non-Proliferatieverdrag, dat volgens de eensluidende interpretatie van het Internationaal Gerechtshof alle landen er expliciet toe verplicht om op korte termijn alle kernwapens weg te onderhandelen.

Basisvoorwaarden

Openheid, eerlijkheid, actieve geweldloosheid en verantwoordelijkheidszin zijn basisvoorwaarden om deel te nemen aan Bomspotting. Voor de actie verbindt iedere deelnemer zich in een "Engagement" schriftelijk tot deze basisvoorwaarden.

De Bomspotting-acties verlopen in alle openheid en eerlijkheid. Ze worden vooraf aangekondigd en de deelnemers komen openlijk voor hun identiteit en eerlijk voor hun bedoelingen uit. Wij hebben niets te verbergen en niets om beschaamd over te zijn. Tevens staan we juridisch recht in onze schoenen.

De Bomspotting-acties verlopen actief-geweldloos. Dit betekent dat de deelnemers vastberaden, maar zonder fysiek geweld tegenover personen te gebruiken, de militaire basis betreden. Ook wanneer ze geprovoceerd worden of wanneer er geweld tegenover hen wordt uitgeoefend, beantwoorden de deelnemers dit niet met tegengeweld. De deelnemers tonen in alle omstandigheden respect voor de menselijke waardigheid van mogelijke tegenstanders (Belgische en Amerikaanse soldaten, rijkswacht, enz.). Het aanbrengen van materiële schade moet tot een minimum beperkt blijven en kan enkel aanvaard worden indien het noodzakelijk is om de basisbetreding mogelijk te maken (bv. doorknippen van de omheining). Hierbij mogen echter nooit mensenlevens in gevaar gebracht worden, ook het eigen leven niet.

Iedereen is verantwoordelijk voor zijn/haar eigen daden, is zich bewust van de mogelijke gevolgen en is bereid deze desgevallend te dragen. Geweldloze acties van burgerlijke ongehoorzaamheid impliceren dat burgers bewust en in alle openheid een bepaalde wet overtreden, met als doel een grotere onrechtmatigheid aan de kaak te stellen. Hierbij trachten ze zich niet aan eventuele gerechtelijke vervolging te onttrekken. Het doel is niet om de rechtstaat te omzeilen of te ontwichten, maar om ze rechtvaardiger te maken. Indien een deelnemer gedagvaard wordt, zal hij zijn volledige medewerking aan de gerechtelijke procedure verlenen. Een eventuele rechtszaak maakt namelijk deel uit van het campagne-model.

Juridische consequenties

Bewuste burgers die de militaire basis opgaan, overtreden mogelijk artikel 120bis en ter van het Strafwetboek, dat de bestraffing regelt van het betreden van militair domein zonder officiële toelating (maximale straf van één tot vijf jaar). Dit misdrijf staat geboekt als politiek misdrijf, wat inhoudt dat het voor een Assisenhof moet behandeld worden. De correctionele rechtbank van Hasselt gaf ons hierin gelijk, toen na de burgerinspectie op 21 februari 1999 3 inspecteurs-politici werden gedagvaard (Hugo Van Dienderen, voormalig Kamerlid – Agalev; Patrik Van Krunkelsven, senator en toenmalig VU-voorzitter; Kris Van Dijk, Vlaams parlements lid – VU). De rechtbank verklaarde zich bijgevolg onbevoegd.

Samen met de Wereldgezondheidsorganisatie, het Internationaal Gerechtshof en de overgrote meerderheid van de volkeren aangesloten bij de Verenigde Naties, zijn wij ervan overtuigd dat de voorbereiding van oorlogsmisdaden een veel zwaarder wettelijk misdrijf is. Doordat de Belgische overheid weigert hierover openlijk het debat aan te gaan – zelfs niet in het parlement –, laat staan hiertegen op te treden, worden wij als plichtsbewuste burgers in een juridische noodsituatie geplaatst, die ons dwingt burgerlijk ongehoorzaam te zijn om een groter misdrijf te voorkomen. De Neurenberg Principes verheffen burgerlijke ongehoorzaamheid om misdaden tegen de mensheid te voorkomen tot een juridische plicht. Wij zijn bereid om ons hiervoor desnoods voor een Assisenjury te verantwoorden en zijn ervan overtuigd op deze basis vrijpraak te verkrijgen.

Naar alle waarschijnlijkheid beperken de juridische consequenties van de Bomspotting-actie op de basis zich tot een administratieve aanhouding van enkele uren. Natuurlijk kunnen we niet garanderen dat er niet vervolgd zal worden. Let wel: een dagvaarding is nog geen veroordeling. Zoals uit het voorgaande blijkt, hebben we een grote kans op vrijpraak. We raden dan ook aan om in geval van een dagvaarding of een aanbod tot minnelijke schikking onmiddellijk contact op te nemen met de coördinatie, en zeker niet onmiddellijk een boete of iets dergelijks te betalen. Enkele acties geleden, kregen een grote groep deelnemers een vraag tot betaling van minnelijke schikking van 3000fr. Dit is louter intimidatie, betalen bespaart enkel het parket de moeite een vervolging in te stellen die ze maar moeilijk hard kunnen maken. De

onbevoegd-verklaring van de correctionele rechtbank bewees dat wie betaald had, zijn geld beter had kunnen besteden.

Voorbereiding op de actie: training!

Hoe reageer ik bij arrestaties? Wat doen we als de militairen te gewelddadig worden? Of als iemand van ons begint te flippen ... Hoe kalmeer ik die schreeuwers tussen de actievoerders zodat de zaak niet escaleert? Hoe zorgen we met die hele bende ervoor dat alles geweldloos blijft? Wat gaan we eigenlijk doen als we nu eens echt op die bommen stoten ...? Antwoorden op deze vragen en zoveel meer, op de training geweldloze directe actie.

Bomspotting is een geweldloze directe actie en dat willen we graag zo houden. Daar zullen we maar in slagen als zoveel mogelijk actievoerders zich op voorhand ook trainen. Trainen betekent in dit geval: je zoveel mogelijk voorbereiden om geweldloos te blijven in directe confrontaties met politie, militairen of actievoerders die om één of andere reden uit de bol gaan zonder daarom toe te geven aan de doelstellingen waar we voor staan. Een streefdoel is om minstens op elke bus een groepje getrainde actievoerders te hebben die bij spannende momenten voorbereid zijn om de zaak onder controle te houden.

Tijdens de training oefenen we in een veilige omgeving je eigen reacties op wat tijdens Bomspotting kan gebeuren. Uit de vorige acties weten we dat de reactie van de soldaten en politie op de basisbetreding nogal onvoorspelbaar is. Veel hangt daarbij ook af van ons eigen gedrag. We proberen te ontdekken welk individueel of groepsgegedrag provocatief overkomt. We zoeken naar mogelijkheden om geweld van de andere kant te de-escaleren. Ervaren actievoerders geven advies over je eigen veiligheid (wat doe je wanneer je geconfronteerd wordt met honden, paarden, handboeien, ...). Ook tijdens de actie is het belangrijk om een systeem van overleg te hebben met elkaar. Hoe doen we dat? Wat hebben we geleerd uit vorige acties? De nadruk ligt op oefenen (simulatie, rollenspel, ...) maar de training biedt ook de ruimte om opvattingen over "directe geweldloosheid" met elkaar uit te wisselen, angsten en weerstanden te overwinnen en concrete afspraken te maken voor de Bomspotting.

In Brugge gaat er een training door op 11 oktober vanaf 10u. in de Zandberg (Assebroek)
Inschrijvingen: jurgen.deroeck@pandora.be

Hoe kan je meedoen?

Neem contact op met een regionale bomspottinggroep. Bij hen kan je een busticket naar Bergen kopen, vind je alle praktische informatie en kan je inschrijven voor een training geweldloze actie. De volledige lijst van regionale groepen vind je op www.bomspotting.be.

Voor Brugge is het contactadres:

Jan Dumolyn
Barrièrestraat 73, 8200 Brugge
Tel: 050 38 57 22
jandumolyn@hotmail.com

De meesten weten ondertussen al dat het bij vorige acties niet zo moeilijk was om een bus vol te krijgen met (over)enthousiaste bruggelingen. Alleen al voor de sfeer op de bus zou je meegaan... Hopelijk wordt het opnieuw ook van brugse kant een succes.

Infoavond 'Get in SHAPE' voor Brugge: Vrijdag 12 september om 20u00, Wereldcentrum, Oostmeers (dichtbij station)

Het voeren van een campagne kost veel geld. Je kan de bomspottingcampagne helpen door een gift te storten op het rekeningnummer 523-0801473-37 van Bomspotting vzw.

Nationaal contactpunt: Bomspotting vzw,
Patriottenstraat 27, 2600 Berchem, 03/281 68 39
www.bomspotting.be, Bomspotting@vredesactie.be

Counter Action 5 - zomer 2003

Hoeveel kost je ticket voor het circus echt?

De zomer komt eraan, en met die zomer komt ook de stoet van rondtrekkende circussen weer op gang. Hoewel het eigenlijk amusement zou moeten zijn, zijn de meeste circussen een ware hel voor de dieren die hun kunstjes moeten opvoeren.

Levensomstandigheden

Circussen trekken jaar in, jaar uit rond. Zo'n 9 à 10 maanden per jaar wordt er rondgetrokken, duizenden kilometers ver. Circusdieren maken deze verre verplaatsingen ook mee, maar worden vervoerd in veel te kleine, donkere en slecht verluchte hokken. Gedurende verre ritten, die enkele dagen kunnen duren, zitten ze opgesloten in veel te warme vrachtwagens waarbij ze de hele tijd geschud worden en zich stoten. Sommige vrachtwagens waarin giraffen vervoerd worden, zijn te laag omdat ze anders niet onder tunnels kunnen. De vrachtwagens worden bewust lager gehouden zodat de giraffen niet een kromme nek moeten reizen. De vele reizen, net als de voortdurende wisseling van het klimaat, maken de dieren ziek.

Wanneer het circus ergens is neergestreken, verblijven de dieren in veel te kleine kooien. De kooien zijn niet aangepast aan de natuurlijke eisen van het dier, maar aan het dagelijkse transport. Neem nu de tijgers, deze machtige roofdieren hebben veel ruimte nodig. In het circus slijten ze hun dagen in een kooi van 1.20m op 1.5m op 1.80m. Beren nemen graag een bad, in het circus zullen de beren zo'n bad nooit krijgen. Olifanten leggen in het wild honderden kilometers af. In het circus staan ze zo'n 20 uur per dag, vaak achter schrikdraad, steeds op dezelfde plek, vastgeketend aan één of meerdere poten, in de brandende zon of in de striemende koude. Vaak zijn de basisbehoeftes zoals water, eten en veterinaire zorgen onvoldoende.

Al de dieren mogen per dag een kwartiertje tot een halfuur uit hun kooi, en dat voor hun act. Deze gevangenschap heeft tot gevolg beginnen te vertonen. Ze krijgen ernstige gedragsstoornissen abnormaal gedrag van olifanten, herkennen: ze wiegen heen en dezelfde beweging, verminken leven in het wild is torenhoog. het wild gevangen, weggehaald doorverkocht aan circussen. Dieren die in de natuur solitair opgesloten met soortgenoten in dieren die in kudde of in groep leven, worden dan weer dikwijls individueel opgesloten. Niet te verwonderen dat dit circusleven voor al deze dieren een zeer stresserend leven is.

"Our task must be to free ourselves...by widening our circle of compassion to embrace all living creatures and the whole of nature and its beauty."
- Albert Einstein -

leven worden in het circus veel te kleine kooien. Wilde dieren worden in het circus veel te kleine kooien. Niet te verwonderen dat dit circusleven voor al deze dieren een zeer stresserend leven is. In tegenstelling tot de immense habitat die wilde dieren gewoon zijn, slijten ze hun leven in veel te kleine, enge kooien. Terwijl olifanten in de natuur tot 50 km per dag afleggen en gemiddeld meer dan 2 uur baden in water of modder, moeten circusolifanten het stellen met een leven aan de ketting. Hun dagelijkse wandeling beperkt zich tot een rondje in de arena of naar de keiharde training. Baden, essentieel voor hun huid, is omwille van plaatstekort volledig uit den boze. Tijgers hebben dan weer een territorium van 180 km². Deze nachtdieren zijn jagers en genieten, net als wij mensen, van een fris bad. Het circus mag dan wel reizen maken van honderden kilometers, hier hebben tijgers vanzelfsprekend

Counter Action 5 - zomer 2003

niets aan. Ze worden verplicht van overdag op te treden en worden net als alle andere dieren in slechte omstandigheden gehuisvest.

De werkwijze met de dieren

De trucs die worden uitgevoerd hebben deze dieren vanzelfsprekend niet zichzelf aangeleerd. Ze zijn het gevolg van uren mishandeling en foltering. Olifanten worden geslagen op de teerste plaatsen van hun lichaam, de ogen, de slurf en de achterzijde van de poten, waar de huid het dunst is. De dompteurs kunnen olifanten trucs laten doen door hen met metalen haken, elektrische schokken en zware knuppels onder de knoet te houden. Ze worden zo goed als hun ganse leven vastgeketend. Dit leven in een circus is door de stress merkbaar korter dan in het wild. Waar ze in het wild even oud als de mens kunnen worden, eist het stresserende circusleven al veel vroeger zijn tol. Beren leren dansen op hete platen, met een ring door hun neus. Door het vele getrek aan de deze ring wanneer ze niet doen wat hun baas wil, wordt hun neus soms gebroken. Alle andere dieren zijn slachtoffer van foltering: klappen met zweepen, prikstokken en onthouding van voedsel zijn voorkomende feiten. Hoe is een dansende beer, of een aap die op een fietsje rijdt anders te verklaren. Volgens Henry Ringling North in zijn boek 'The Circus Kings' worden tijgers en leeuwen vastgeketend en krijgen ze een touw rond hun nek, om ze neer te halen wanneer nodig. Ze werken gewoon uit angst, want vanzelf springt een tijger niet door een brandende hoepel!

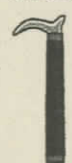
Circusdieren worden onder de knoet gehouden met verschillende middeltjes:

Kettingen: Olifanten worden aan de ketting gelegd, soms aan één, soms aan twee poten. Dit gebeurt tijdens training, transport of tussen de shows. Onvoldoende beweging en het vele wachten in vochtige, ongezonde plaatsen zorgen voor voetproblemen zoals rottende voeten, gebroken en geïnfecteerde nagels.

Touwen: Wanneer baby-olifanten zeer jong bij hun moeder wordt weggenomen om de training te starten, worden ze vastgebonden. Ze worden gebonden aan een voor- en achterpoot. Wanneer ze willen vechten tegen diegenen die ze onder controle houden, worden touwen soms in brand gestoken.

Prikstokken: dit is een lange stok met een metalen haak, die wordt gebruikt om olifanten te doen luisteren. Hoewel de huid van een olifant dik is, is ze zeer gevoelig. Onderstaande figuur toont de gevoelige plaatsen op de olifantenhuid.

Olifanten voelen insectenbeten, dus een weerhaak doet voor hen veel pijn. Deze haken worden bovendien gebruikt op tere plaatsen, zoals het zachte stuk achter de oren, in de mond, onder de kin en rond de voeten. Voor de olifanten in de ring stappen, worden ze door hun dompteurs vaak nog een laatste keer met de haak 'bewerkt', om hen duidelijk te maken wie de baas is en dat er niet met hen

gesold wordt. In de ring worden dan verbale commando's gegeven door de dompteur, nog steeds met de haak in de hand. Geconditioneerd door de agressieve trainingsmethodes durven de olifanten niet anders dan deze bevelen op te volgen. Circussen liegen het publiek vaak voor als zou deze haak dienen om de olifanten te 'leiden'. Niets is echter minder waar: de trucs vragen veel van de

olifanten en zonder de constante dreiging van een fysieke straf zou geen enkele olifant al deze trucs doen. Het vele en vlugge 'liggen en weer rechtstaan', kopstand, rollen, op de achterpoten staan,... vraagt veel energie van deze dieren en is zeer belastend voor hun spieren en pezen. Olifanten genieten dus allesbehalve om voor het publiek op te treden!

Zweepen: De slag van een lange zweep doet immens veel pijn.

Elektrische schokken: Dit is net zoals de zweep zeer pijnlijk. In de circussen worden dikwijls kleinere handmodellen gebruikt die makkelijk te verbergen zijn.

Stokken, baseball bats, metalen staven... Al deze wapens worden gebruikt om de spirit van een opstandig dier te kraken en duidelijk te maken wie de baas is.

Muilkorven: Onder andere beren worden gemuilkorfd om hen koest te houden en hen te ontmoedigen terug te vechten wanneer ze zich bedreigd voelen.

Hun gevangenschap en Spartaanse trainingsmethodes, zetten de olifanten beren en tijgers soms aan tot gevaarlijk gedrag. Door een gebrek of volledig ontbreken van toezicht is het mogelijk dat bezoekers zeer dicht bij de kooien kunnen. Wanneer de mazen van de kooien te groot zijn, is het voor de dieren zeer makkelijk hun poten uit de kooien te steken. Op die manier kunnen bezoekers ongestoord de dieren aanraken, wat zeer gevaarlijk is. Sinds 1990 zijn al zeker 57 mensen gedood en meer dan 120 zwaargewond door op hol geslagen circusdieren.

El Magico

Circussen geven bovendien een misleidend beeld van dieren. Fietsende beren, dansende apen of rokende olifanten geven een volledig vertekend beeld, een beeld dat kinderen totaal geen respect voor dieren zal bijbrengen. Het circus heeft dus geen enkel nut als het op educatie aankomt, integendeel. Kinderen leren op die manier dat dieren gebruikt mogen worden en toont hen volstrekt abnormaal gedrag. Circus is geen tof avondje uit met het hele gezin: het is misleidend en het veroorzaakt nodeloos dierenleed!

Het is vanzelfsprekend dat dit onnodig dierenleed moet gestopt worden. Ga niet naar circussen, hen boycotten treft hen waar je ze het meeste raakt, in hun portemonnee. Indien er een circus in je stad komt, controleer of ze dierenacts hebben en indien dit zo is: voer actie en maak duidelijk dat je het niet akkoord bent. Als het mogelijk is, probeer uit te vissen wanneer ze arriveren en wanneer ze vertrekken om bewijsmateriaal van mishandeling te verzamelen. Doe dit onopvallend, want ze zullen je niet graag zien komen!

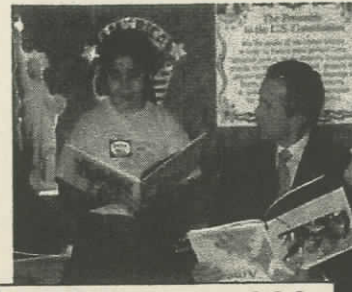
Bronnen:

<http://www.circuses.com>
http://www.thelight.demon.nl/dierenleed/Main_page/
folder GAIA: Dierenleed is geen amusement

De geschiedenis van de 'War On Terrorism' en de schuld van Amerika.

...over de geschiedenis van 11 september en het feit dat Amerika hier zelf voor een groot deel verantwoordelijk is. In het tweede deel bespreek ik de Amerikaanse 'War On Terrorism' en sta ik even stil bij de motieven voor de oorlog in Irak.

George W. Bush leert lezen ☺☺☺

In tegenstelling tot wat de meesten denken ga ik niet beginnen bij 11 september 2001. Het begint allemaal veel vroeger. Zoals de meeste nu ondertussen wel weten was bin Laden vroeger helemaal niet zo'n grote vijand van de VS.

We gaan naar Afghanistan, waar de Verenigde Staten – samen met hun Saudische en Pakistaanse bondgenoten – jarenlang de jihad hebben gefinancierd tegen het Rode Leger. De meest extremistische fundamentalistische groepen werden er bedolven onder miljarden dollar en zwaar wapentuig. Afghanistan werd de kweekvijver van Osama Bin Laden.

Osama bin Laden, geboren in 1957 in een kinderrijk (54) gezin van een rijke familie uit Saoedi-Arabië, studeerde aan de universiteit in Jeddah. De familie van bin Laden stond in hoog aanzien en verkreeg onder meer talrijke opdrachten van de overheid voor de bouw van regeringsgebouwen.

De ellende in het inmiddels totaal geruïneerde Afghanistan begon met de Saur-revolutie op 27 april 1978. Samen met een handvol in Moskou opgeleide officieren, grepen de twee rivaliserende fracties binnen de Afghaanse communistische partij de macht. Zij installeerden een brutaal schrikbewind, dat aan tienduizenden het leven kostte.

In 1979, toen de oorlog in Afghanistan uitbrak, vestigde Osama bin Laden zich in dat land om zijn Islamitische broeders te helpen in de strijd tegen de Russische agressie. De organisatie die door Bin Laden opgericht zou zijn, Al-Qaeda (Arabisch voor De Organisatie), ontstond in de strijd tegen de Russen na de inval van de Sovjet-Unie in Afghanistan in 1979.

In zijn boek: "Hoe 11 september mogelijk werd" plaats VRT-radio journalist Jef Lambrecht twee niet onbelangrijke kanttekeningen bij deze historische gebeurtenis (de Saur revolutie) die voor het land en de regio verstrekkende gevolgen zou hebben.

Allereerst hield de simplistische voorstelling van zaken, die in het Westen gemeengoed was, geen steek. Simplisme was één van de kenmerken van de toen heersende Koude Oorlog. In Afghanistan had Moskou een marionettenregime aan de macht gebracht, zo werd algemeen voor waarheid aangenomen. Na het uiteenvallen van de Sovjetunie werd een deel van de archieven van het Kremlin voor onderzoekers geopend. En wat blijkt? De coup van de Afghaanse communisten in 1978 was niet alleen voor de meerderheid van de Afghanen, maar ook voor de belangrijkste ideologen in Moskou een nachtmerrie. In het Kremlin keek men met een bang hart toe hoe de twee fracties van de Afghaanse KP, de Khalq (het Volk) en de Parcham (de Vlag), elkaar en de burgerbevolking bleven uitmoorden. Boris Ponomarev, een zwaargewicht in het toenmalige Politburo, waarschuwde kort na de machtsgreep in Kaboel: "Alles wat misgaat in Afghanistan wordt op rekening geschreven van ons, de Sovjetunie. Er is een golf van onrechtvaardige vervolgingen, niet alleen van klassenvijanden, zoals moslimbroeders en monarchisten, maar ook van mensen die nuttig zijn voor de revolutie. Dat leidt tot onvrede en ondermijnt het gezag van de revolutionaire regering."

De tweede kritische noot: Zbigniew Brzezinski, de veiligheidsadviseur onder toenmalig VS-president, Jimmy Carter, had beloofd dat Afghanistan het terrein zou worden, waarop "we de Sovjets zullen doen bloeden, zo veel en zo lang mogelijk". Toen de Russen op kerstavond 1979 uiteindelijk Kaboel binnenvielen om in het tumultueuze Afghaanse communistische huishouden orde op zaken te stellen, ging de grootste CIA-operatie aller tijden van start. De maanden voor de Sovjetinvasie draaide de CIA-

interventie in Afghanistan al op redelijk hoog toerental, maar toen het Rode Leger de controle overnam, was het hek helemaal van de dam. Washington nam de Saudi's en de Pakistaanse geheime diensten in de arm om de radicaalste elementen onder de Afghaanse moslimfundamentalisten te bewapenen. Er werd een internationaal islamitisch legioen op de been gebracht, dat omkaderd werd door de Jordaanse fundamentalistische predikant Abdullah Azzam (die later ook een beslissende rol zou spelen bij de oprichting van de Palestijnse fundamentalistische beweging Hamas) en de Saoedische miljardair Osama Bin Laden. Dat buitenlandse legioen trad in dienst van de radicale Afghaanse fundamentalisten, Gulbuddin Hekmatyar, Burhannudin Rabbani en Ahmed Shah Massoud, die in 1975 (lang voor de communistische coup) ooit een kamer deelden in het Pakistaanse Peshawar, nadat hun eerste gewapende opstand tegen de centrale regering jammerlijk was mislukt.

Na de terugtrekking van het Sovjetleger uit Afghanistan in 1988, zouden deze vroegere fundamentalistische vrienden aartsvijanden worden en het land in een vernietigende burgeroorlog storten. Tegelijk bouwde Osama Bin Laden, onder de Amerikaanse bescherming, zijn beruchte netwerk Al Qaeda uit. Osama Bin Laden sloot zich bij het Afghaanse verzet aan en leverde een grote bijdrage door tussen 1982 en 1992 zo'n dertigduizend radicale moslims te rekruteren uit tientallen islamitische landen. Hij ontving in deze tijd directe steun van de CIA en de Pakistaanse geheime dienst ISI. "Toen de laatste Sovjetsoldaat uit Afghanistan was vertrokken zou Bin Laden op het punt hebben gestaan de internationale voor Afghanistan te ontbinden," schrijft Jef Lambrecht. "Zijn vriend prins Turki (de chef van de Saoedische inlichtingendienst) weerhield hem daarvan. Hij zag voor de militie een toekomst als een korps dat kon worden ingezet bij elk conflict waarin het belang van de islam op het spel stond."

Na de Iraakse inval in Koeweit Irak bood Bin Laden aan om met zijn troepen Saudi-Arabië te beschermen. Toen het koninkshuis daarvoor echter de 'ongelovige' Amerikanen toeliet, was Bin Laden woedend. Hij had de leiders in Ryad gewaarschuwd dat de Iraakse leider Saddam Hoessein plannen had om Koeweit en Saudi-Arabië te treffen en had geëist dat hij met zijn strijders de Iraakse leider mocht aanpakken. Toen de Saudi's uiteindelijk een beroep deden op "de goddeloze en heidense Amerikanen", onstak de miljardair in woede, verhuisde naar het fundamentalistische Soedan. Hij begon vanuit Saoedi-Arabië en Soedan de nieuwe organisatie Al-Qaeda op te bouwen, en zocht samenwerking met fundamentalistische moslims in landen als Algerije en Egypte. Bin Laden keert zich, tenminste in woord, tegen de VS vanwege de onderdrukking van de Palestijnen door Israël, de aanwezigheid van de VS in Saoedi-Arabië en andere islamitische landen. Na de machtsovername door de Taliban vestigde hij zich definitief in Afghanistan.

Achter het netwerk van Bin Laden ging ook een heel mistige, maar goed geoliede financiële machine schuil, Al Tawqa (Erbarmen). Aanvankelijk had Al Tawqa zijn hoofdkwartier op de Bahama's, maar week al snel uit naar Zwitserland. Startkapitaal: 55,5 miljoen euro. Specialiteit: de financiering van liefdadigheidsprojecten, maar vooral van fundamentalistische terreurgroepen van Algerije, via Palestina tot de Filipijnen. Het Zwitserse filiaal stond onder leiding van de moslimbroeders van het 'Centre islamique' in Genève. Dat was in 1961 opgericht door Saïd Ramadan, de schoonzoon van Hassan al-Banna, de Egyptische stichter van de moslimbroederschap. "Het centrum in Genève is volledig in handen van de Ramadan-familie," schrijft Lambrecht. Tariq Ramadan, de broer van de huidige voorzitter van dit centrum, laat zich vandaag in de Europese media graag doodknuffelen als "reformistisch filosoof" van het militant islamisme, en ontkent in talrijke interviews stevast enige band te hebben met de radicale organisaties, waarvan de moslimbroederschap de inspirator is. Enige niet-moslim in het bestuur van Al Tawqa, is de Zwitserse advocaat Ahmed Huber, een man die niet alleen goede relaties onderhoudt met fundamentalistische radicalen in de Arabische wereld, maar ook met de fine fleur van extreem-rechts in Europa. Huber is een notoir negationist en een intus van Jean-Marie Le Pen, Gianfranco Fini, de leider van de Italiaanse neo-nazi's en Franz Schönhuber van de Duitse "Republikaner". Pas na de aanslagen van 11 september 2001 komt Al Tawqa op de Amerikaanse zwarte lijst terecht van financiers van het internationale terrorisme.

In Afghanistan komt een einde aan de burgeroorlog als de Taliban in 1996 de macht grepen, met de aanvankelijk passieve instemming van de bevolking die verlangde naar rust en orde. Het bewind onder leiding van mullah Omar ontpopte zich als bijzonder onderdrukkend, vooral voor vrouwen. In de interpretatie van de Islam volgens de Taliban mogen vrouwen niet zonder begeleiding van een man op straat verschijnen, is het dragen van de burqa verplicht, is onderwijs voor meisjes verboden en mogen vrouwen geen beroep uitoefenen. Muziek, film, een spelletje schaak en zelfs vliegers en ballons werden verboden. Meer hierover vind je een CA2.

In 1998 worden de Amerikaanse ambassades in Kenia en Tanzania opgeblazen. Hierbij vallen honderden Afrikaanse en een tiental Amerikaanse slachtoffers. Hoewel er geen harde bewijzen zijn, nemen velen aan dat Bin Laden hiervoor verantwoordelijk is. Bin Laden heeft nooit onder stoelen of banken gestoken dat hij de VS ziet als de grote vijand van de Islam en dat hij deze gewapend wil verdrijven uit de omgeving van de heilige steden Mekka en Medina. Hij ontkende echter dat zijn organisatie de aanslagen heeft gepleegd.

Als reactie op deze aanslagen bestookten de VS Soedan en Afghanistan waarop de Soedaneze regering Bin Laden het land uit zette. Bin Laden en andere Al-Qaeda-leiders vluchtten naar Afghanistan. Daar waren zij welkom wegens de in het verleden bewezen diensten en de ideologische overeenkomsten met de Taliban. Er ontstond een nauwe band met de Taliban-leiding en Al-Qaeda mocht in Afghanistan trainingskampen inrichten. De VS en Saoedi-Arabië probeerden Bin Laden uitgeleverd te krijgen in ruil voor geld en erkenning van het Taliban-bewind, maar de Taliban gingen daar niet op in. In ruil voor olie en geld kwamen de Taliban wel met Saoedi-Arabië overeen dat Bin Laden en zijn netwerk de infrastructuur van Afghanistan niet zouden gebruiken om het Saoedische koninkshuis omver te werpen. Met dit aldus verkregen geld en olie wisten de Taliban de greep op Afghanistan te versterken.

Op 11 september worden de WTC-gebouwen en het Pentagon aangevallen. In een video van Osama Bin Laden, gevonden in een huis in Kandahar, zou hij zijn betrokkenheid bij de aanslagen in de VS toegeven. Dit zou het definitieve bewijs voor zijn schuld moeten zijn en deze verklaring moest tevens dienen als rechtvaardiging voor de oorlog. Er leven echter veel vragen rond deze video. Velen denken aan trucage vanwege de wisselende beeldkwaliteit en het slechte geluid.

11 september 2001 was mogelijk dank zij de pauze banden die Washington had met de Saudische en Pakistaanse geheime diensten en de rabiate fundamentalisten van de Afghaanse jihad. In het laatste deel van zijn boek ("Wir haben es gewusst") zet Jef Lambrecht alle pertinente vragen op een rij over de manier waarop de aanslagen onder de neus van de grootste en beste georganiseerde politie- en inlichtingendiensten ter wereld konden worden voorbereid en uitgevoerd. Het is een thriller over de uitstekende banden van de familie Bush met de miljonairsten Bin Laden. Ook andere kopstukken uit de huidige republikeinse regering, Condoleezza Rice (nationaal veiligheidsadviseur) en vice-president, Dick Cheney, hadden zeer hartelijke, maar vooral goede zakelijke relaties met partners uit Saudi-Arabië, "het land dat naast olie religieus fanatisme exporteert". Lambrecht maakt de balans op van het openbaar onderzoek na de aanslagen of liever van het onderzoek dat systematisch werd gedwarsboemd. Kritische vragen in de binnen- en buitenlandse pers werden weggewalst onder oorlogsretoriek en patriotische frasen. En de democratische vrijheden werden en passant grondig beknot. Op 26 oktober 2001 pakte Bush uit met de Patriot Act (patriottenwetten). "Over de inhoud was nauwelijks een debat gevoerd en veel afgevaardigden brachten hun stem uit zonder de waslijst van nieuwe bepalingen zelfs maar te hebben doorgenomen". Arrestaties zonder concrete beschuldigingen (1200 mensen zitten op deze manier sinds 11 september al achter slot en grendel). Foltering als manier om informatie af te persen van mogelijke terroristen. Ongereemde controle op e-mail- en internetgebruik. Gerecht en politie mogen telefoons af luisteren, medische, financiële en andere informatie inzamelen, huiszoekingen verrichten zonder gerechtelijk bevel. Verdachten van terrorisme moeten voor militaire uitzonderingsrechtbanken verschijnen. "Een enkeling," schrijft Jef Lambrecht, "herinnerde aan de woorden van Benjamin Franklin: "Wie de vrijheid opgeeft ter wille van wat veiligheid, is de vrijheid noch de veiligheid waard".

Het Al-Qaeda netwerk werd algemeen als belangrijkste verdachte gezien van de bomaanslagen op Amerikaanse ambassades in Kenia en Tanzania en bleek ook verantwoordelijk voor de aanslagen op 11 september 2001 op New York en Washington. Met het oog hierop keurde de VN-Veilighedsraad twee resoluties goed (1267 en 1333) die voorzagen in sancties tegen de Taliban wanneer Al-Qaeda leider Osama bin Laden niet zou worden uitgeleverd. Inmiddels hadden de tegenstanders van de Taliban zich verenigd in de Noordelijke Alliantie, die in sommige delen van Afghanistan de strijd aanboden met het Taliban-regime.

Als gevolg van de weigering van de Taliban om Osama bin Laden uit te leveren, startten de Verenigde Staten op 7 oktober met operatie "Enduring Freedom". Deze operatie had tot doel militaire installaties van de Taliban en trainingskampen van Al-Qaeda uit te schakelen. Toen duidelijk werd dat het Taliban-regime onder steeds grotere druk van de Noordelijke Alliantie kwam te staan en - verzwakt door de Amerikaanse luchtaanvallen - de heerschappij in het land zou kunnen verliezen, werd in internationaal verband besloten dat na een eventuele val van de Taliban geen machtsvacuüm in Afghanistan mocht ontstaan. Dit leidde tot de conferentie van Bonn (eind november, begin december 2001) en de instelling van een interim-regering. Teneinde het deze interim-regering mogelijk te maken zich in Kaboel te vestigen, keurde de VN-Veilighedsraad op 20 december 2001 resolutie 1386 goed voor de oprichting en ontplooiing van de International Security Assistance Force veiligheidsmacht in Afghanistan.

Tot zover het hoofdstuk Afghanistan en bin Laden. Nog recenter is de oorlog in Irak. Deze tweede Golfoorlog past precies in het 'War on Terrorism - plaatje'. De eerste Golfoorlog was voor de Amerikanen er een waar censuur hoogtij vierde

De door de Verenigde Staten gewilde en geplande en door achtentwintig geallieerde legers gevoerde oorlog werd door een nieuwswaarder als CNN wereldwijd de huiskamers ingejaagd als een soort videogame. Aan het Golfvront werden journalisten door de Amerikaanse generaal Schwarzkopf onderworpen aan een nooit eerder geziene militaire censuur.

De generaal stopte de verslaggevers in militaire 'pools', ze mochten zich in het oorlogsgebied alleen maar bewegen in het gezelschap van Amerikaanse militairen. Vrije nieuwsgaring op het terrein was onmogelijk.

Bush' nightvision ☺☺☺

De persluis waren volledig aangewezen op berichten die door de militaire censuur grondig waren gefilterd. De media werden fabrieken van manipulatie en desinformatie. De voormalige Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Henry Kissinger, toonde zich een uiterst tevreden man: "De hele wereld kijkt naar deze oorlog met Amerikaanse ogen". Helemaal tevreden kon hij echter niet zijn want hoewel hij het Iraakse regime een serieuze mokerslag was uitgedeeld lag het nog steeds niet uitgeteld op de canvas. Hoewel de troepen voor de poorten van Bagdad stonden en als het ware klaar waren om het regime volledig onder de zoden te stoppen deden ze dit niet omdat ze hiervoor geen VN-mandaat gekregen hadden.

Een grote 10 jaar later blijkt Bush junior zich van

het ontbreken van

een VN-goedkeuring zich echter weinig aan te trekken. In zijn strijd tegen het terrorisme voelt hij zich gesterkt dat hij Amerika alle recht heeft om tegen alle internationale verdragen in een oorlog te starten tegen Irak. Als drogredenen geven Amerika en Groot-Brittannië aan dat Saddam Hoessein over massavernietigingswapens beschikt.

Niet dat ik het had gehoopt, maar maanden na datum is dit nog steeds niet bewezen en zoals uit recente berichten blijkt, wordt dit steeds kritischer bekeken. In eigen land, en bovendien in eigen Labor-rangen, krijgt Premier Blair de wind van voor als blijkt dat hij gelogen zou hebben over het feit dat Irak in 45 minuten zijn wapens zou kunnen gebruiken. Ondertussen zou hij niet gelogen hebben maar slechts overdreven.

Het is voor velen duidelijk dat de echte redenen puur economisch zijn. Het is dan ook niet te verwonderen dat er ten tijde van de oorlog eerder oliepijpen werden aangevoerd (om eventuele schade te herstellen) dan dat er humanitaire hulp op gang kwam. Bovendien waren veel olievelden al in de eerste dagen van de oorlog door Amerikanen en Britten bewaakt om het eventueel in brand steken ervan tegen te gaan.

Deze tactiek van de verschroeiende aarde had Saddam in 1991 toegepast en dit waren de op de olie beluste Amerikanen duidelijk nog niet vergeten. Uit ecologische redenen moeten we ze gelijk geven, maar zoals we van Bush weten, heeft hij niet zo'n hoge pet op van ecologie.

Naast olie was deze oorlog ook bedoeld om de macht in het Midden-Oosten te verzekeren. Het is duidelijk dat de Amerikanen hiermee een meer dan duidelijk signaal gegeven hebben naar elk land dat hen een strobreed in de weg durft leggen. In die optiek strekt deze oorlog veel verder dan we eigenlijk vermoeden. Niet alleen het Iraakse regime is verslagen, het impliceert ook een morele opsteker voor Amerika die hiermee zij absolute wereldmacht heeft willen aantonen en daar jammer genoeg ook in gelukt is. Het was als het ware een harde vuist die op de tafel klopte en elk andere dissident moest duidelijk maken: we dulden geen tegenspraak.

De schijnbare bezorgdheid van Bush om de toestand in het Midden-Oosten te stabiliseren is niet meer dan een manoeuvre om absolute inspraak in deze regio te krijgen. Dit kunnen we nu ook zien bij de bemiddelingen die Amerika doet tussen Israël's en Palestijnen. Indien het Bush lukt om via zijn stappenplan vrede te verkrijgen, vindt hij in Israël hoogstwaarschijnlijk een nog trouwere aanhang dan hij nu al heeft. Hoewel op het eerste zicht de Israël's niet opgezet zijn met de verzoening zou dit wel eens

Counter Action 5 - zomer 2003

ertoe kunnen leiden dat Amerika stevig greep krijgt op alle gezagsdragers ter plaatse. Langzaam maar zeker probeert president Bush zijn greep op het Midden - Oosten te verstevigen zodat eventuele bedreigingen uit die hoek door bondgenoten ter plaatse de kop kunnen worden ingedrukt. Die machtsstrijd is echter niet enkel belangrijk voor de Midden-Oosten regio maar dient ook nu al onze aandacht te krijgen. We moeten immers kritisch blijven en elke stap die Bush en zijn konsoorten zet om meer greep op de wereld te krijgen, kritisch te benaderen en te doorpriken.

Onze eigenste Belgenlandje ondervindt trouwens momenteel ook dat de Amerikanen geen zin hebben in veel bemoeienissen. Naar aanleiding van de genocidewet (die het mogelijk stelt buitenlanders in België te berechten van misdaden tegen de menselijkheid) heeft Amerika duidelijk gemaakt dat het Navo-hoofdkwartier wel eens uit Brussel zou kunnen gaan lopen. Wie niet horen wil, moet voelen...

Het allernieuwste onder de zon is de keuze van Bush om een charmeoffensief in te zetten in Afrika. Hij maakt hierbij de keuze om een groot deel van de Westkust van Afrika te bezoeken, juist het deel waar veel olie zit. Blijkbaar heeft zijn reis niet enkel de bedoeling om de toestand in Afrika te gaan bekijken.

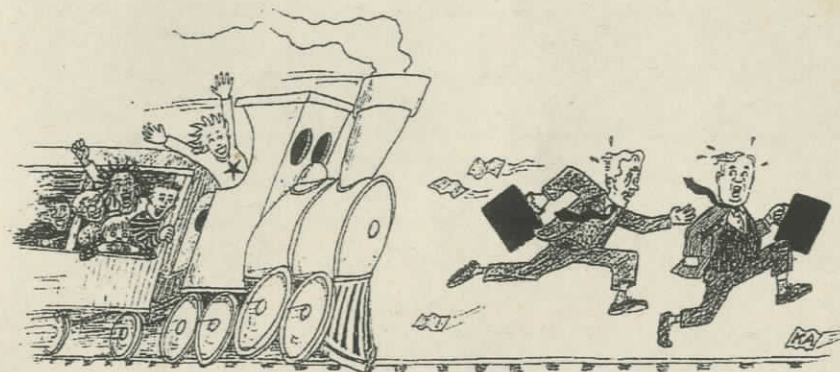
Bovendien is Bush nu al bezig met de komende verkiezingen. In plaats van zich enkele te concentreren op zijn job, is hij al druk bezig met het verstevigen van zijn positie om zijn postje te kunnen behouden.

Luidkeels heeft hij al laten weten dat zijn budget wel 3x zo groot zal zijn als dat van zijn democratische tegenstanders. Hiermee hoopt hij waarschijnlijk het lood in de democraten hun schoenen te leggen, zodat ze zich reeds op voorhand gewonnen geven.

Zijn Afrika-reis kan trouwens volledig in het licht van zijn verkiezingsrace gezien worden. Alle Afro-Amerikanen stemmen normaal gezien eerder democratisch en Bush hoopt dat het tonen van zoveel bezorgdheid over Afrika hem enkele stemmen zal opbrengen uit Afro-Amerikaanse hoek. Niet

dat hij anders de loftrumpet afsteekt over deze bevolkingsgroep, als oerconservatief is hij ze liever kwijt dan rijk, maar als ze hun stem kunnen verkwanselen aan hem, zal hij het zeker niet laten, me dunkt.

El Magico

Tophoppen: follow the leaders!

Counter Action 5 - zomer 2003

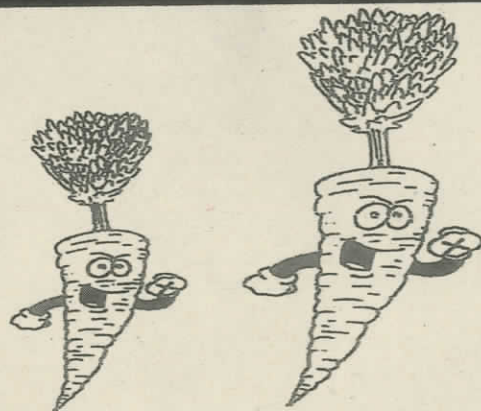
veganistische recepten

sojamelk

250 gram gedroogde sojabonen
2 liter water (wil je een dikkere melk, gebruik dan minder water)

Zet de bonen minstens 12 uur in de week. Het is verstandig het weekwater enkele malen te verversen. De kwaliteit van de melk wordt dan beter en de smaak is minder boonachtig. Giet de bonen af, spoel ze nog een keer en laat uitlekken. Laak een deel ervan in de mengbeker met een gedeelte van het water. (Je kunt zowel koud al heet water gebruiken. Het voordeel van het gebruik van heet water is een iets mildere smaak en het duurt minder lang de gemalen bonenmassa aan de kook te krijgen.) Ga zo door totdat alle bonen gemalen zijn. Giet de massa in een ruime, hoge pan, liefst met dikke bodem. Breng aan de kook, terwijl je regelmatig roert, ook over de bodem van de pan om aanzetten te voorkomen.

Even goed opletten; er ontstaat tijdens dit proces veel schuim, pas dus op voor overkoken. Zodra het kookt, het vuur laag zetten en het mengsel 20 minuten zachtjes laten koken. Het schuim verdwijnt geleidelijk aan. Leg een schone doek in een vergiet of zeef en hang deze boven een ruime pan of bak. Giet er het sojamengsel in. De sojabonenpulp blijft achter in de doek. Laat het geheel een poosje afkoelen, vouw de doek dicht en knijp hem goed uit. De overgebleven pulp (ook wel okara genoemd) niet weggooien. Deze kan in allerlei gerechten verwerkt worden. Bijvoorbeeld als toevoeging in brood, koekjes, vullingen en kroketten. De sojamelk in afsluitbare flessen of potten doen en koel bewaren. Van deze sojamelk kunnen er afgeleide producten gemaakt worden, zoals sojakaas, soyayoghurt en kwark.

Counter Action 5 - zomer 2003

Soja-yoghurt

Ook soja-yoghurt kun je op een eenvoudige manier zelf maken. Iedereen die wel eens sojamelk gebruikt heeft, is het misschien wel opgevallen dat die sojamelk bij 't bewaren vroeg of laat begint in te dikken. Dat wil niet zeggen dat de sojamelk bedorven is (behalve al je 'm echt veel te lang hebt laten staan; maar dat ruik je dan ook wel). De wat dikker geworden sojamelk leent zich dan nog uitstekend om te drinken, smaakt iets zurig, maar is ook goed te gebruiken als basis voor een dressing of in combinatie met fruit of muesli. Dus niet weggooien! Je kunt er ook yoghurt van maken:

Laat wat sojamelk in een open pot of fles in de koelkast of op een andere koele plek staan, totdat de melk begint in te dikken of te klonten. Meestal duurt dit 5 à 6 dagen. Was een goed afsluitbare fles of pot zorgvuldig schoon met heet water. Vul die fles met een halve liter sojamelk en voeg er 2 dl van de hierboven genoemde yoghurt-kultuur aan toe. Sluit de fles of pot goed af en schud even flink. Laat 24 uur op een koele plek staan.

Als je een dikkere of eventueel dunnere yoghurt wilt, is het gewoon een kwestie van meer of minder bacterie-kultuur toe te voegen aan de sojamelk. Als je de yoghurt langer dan 24 uur laat staan wordt deze vanzelf dikker. Vergeet niet een hoeveelheid van de bereide yoghurt (gemiddeld dus 2 dl op ½ l) te bewaren als bacterie-kultuur voor de volgende yoghurt. Het is aan te raden na 'n keer of 4 weer met een volledig nieuwe cultuur te beginnen.

Seitanschnitzels

200 g seitan, uitgelekt
2 teentjes knoflook, uitgeperst
2 dessertlepels tomatenpuree
2 theelepels mosterd
2 eetlepels tamari
4 eetlepels tarwemeel
paneermeel

Snijd de seitan in zo klein mogelijke stukjes of gebruik de mengbeker.

Meng er de overige ingrediënten, behalve het paneermeel, doorheen en vorm er met de handen platte koeken van.

Bestrooi ze aan beide kanten met paneermeel en bak in de koekepan of frituur in hete olie.

Lasagne met pompoen en spinazie

200 g lasagne (deegwaar), gaargekookt
500 g pompoen, gaargekookt en gepureerd
600 g spinazie, gestoomd op een groentestomer

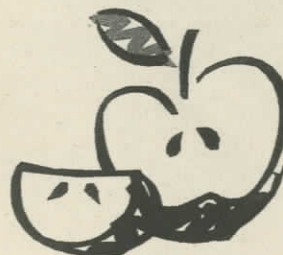
Saus

2 teentjes knoflook, uitgeperst
2 eetlepels olie
50 g tarwebloem
zout naar smaak
1 theelepel mosterd
4 eetlepels gistvlokken
snuffe nootmuskaat
4 dl water
1 plantaardig bouillonblokje

Fruit de knoflook korte tijd in de olie. Los tarwebloem, zout, mosterd, gistvlokken en nootmuskaat op in het water. Breng aan de kook en laat even al roerende inkoken tot een saus. Voeg op het laatst het bouillonblokje toe.

Vet een bakvorm of ovenvaste schotel van 20 à 25 cm doorsnee met olie in, leg er een laag lasagne in. Daar bovenop een laag pompoenpuree, dan spinazie en een laag saus. Dit herhalen. Afdekken met een laag lasagne en een restant saus, waar eventueel paneermeel of broodkruim overheen gestrooid kan worden.

In de oven zetten en 45 minuten bakken op 200°C.

Sesam-miso-pindaspread

200 g tofu
2 eetlepels natto miso (met gembersmaak)
2 eetlepels tahin (sesampasta)
2 eetlepels pindakaas en 2 eetlepels tomatenketchup

Prak de tofu met een vork zo fijn mogelijk en meng er dan de overige ingrediënten doorheen of gebruik een blender of mengbeker.

Zomers tofu-toetje

2 dl water of sojamelk
400 g tofu
4 theelepels perendiksap
1 theelepel citroensap
1 banaan
100 g aardbeien
1 kiwi
enkele amandelen

Week de dadels enkele uren in water of sojamelk, ontpit ze, en breng ze in het weekvocht aan de kook; laat enkele minuten door-koken.

Pureer de tofu met dadels, perendiksap, citroensap en banaan in de blender of keukenmachine. De aardbeien en kiwi in schijfjes snijden en over de puree verdelen.

Bestrooi alles met de fijngehakte amandelen, garneer met een toetje veganistische slagroom.

Dat plast niet in 't plaatje...

... Over wildplassen en betaaltwc's

Iedere Bruggeling die af en toe met een volle blaas door de straten waggelt, heeft het al gemerkt. En alle anderen, die in tavernes, pubs, café's of eetsalons hun gevoeg doen, hebben er tijdens hun theekransje toch al zeker van gehoord. Om de wildgroei van penis in de open Brugse natuur tegen te gaan en die mooie binnenstad weer proper te houden, is het stadsbestuur op de proppen gekomen met het lumineuze idee om wildplassers te beboeten met een boete van €152. Alsof het nog niet genoeg kost om alle drank erin te gieten, moeten wij, arme onderdanen, nu al een aardige som ophoesten om die drank te mogen lossen. Het plassen op zich kost je Weet je, in het vervolg pis ik in de opkuisen. Kunnen ze met een zakje zand

"Er zijn
genoeg
openbare wc's
in
Brugge..."

Deze maatregel is behoorlijk echt volgepropt met openbare wc's. Niet van de straat een wc komt te staan maar ingevoerd mag men er toch voor zorgen (zo groot als vliegenpoep) moet doorkruisen om een wc te vinden. Om de 'boom' aan wildplassers te stoppen is een tijd geleden een openbare wc geplaatst aan het Zand, maar veel meer dan deze poging is er nooit gekomen. Misschien weet ik te weinig openbare wc's zijn, dat is mogelijk, ik heb eigenlijk nog nooit een zoektocht gehouden naar deze pareltjes van sanitaire voorzienigheid.

In elk geval, meneer Lawijt, grafisch verantwoordelijke voor flyers e.d., kwam onlangs op het schitterende idee om dit probleem aan te kaarten bij Patrick'ske, onze Brugse burgervader. Het antwoord laat zich zo makkelijk raden als een doordeweekse 'Rad van Fortuin' finale: "Er zijn genoeg openbare wc's in Brugge en als je er dan toch geen vindt, kan je nog altijd een café of zo binnengaan." Diegenen die het al geprobeerd hebben, herinneren zich zeker de ogen van de waard, die zich als een set scherpgelepen keukermessen door je boorden. De mening van de meeste uitbaters is hier behoorlijk eenzijdig over: "Jamaarja, als ze komen pissen kunnen ze ook iets drinken, é, 't is hier geen openbare wc hé!" Wel dat is nu juist het probleem, er is hier inderdaad geen openbare wc, dus kunnen we de grote (& kleine) boodschap enkel in deze etablissementen verkondigen. Jammer voor hen, maar 't is met de groeten van de burgemeester. Dus, ratten & ander gespuis, als je de onweerstaanbare drang voelt om te Verlichten, zoek dan het beste hotel, het chicste café, de duurste winkel, stap met zelfverzekerde tred binnen en spreek de waard aan: "Op bevel van de burgemeester is het mij toegelaten om me in uw zaak te ontlasten. Waar is de WC?" waarna je met rasse schreden & intussen toegeknepen billen op de pot kruipt. Vraag is dan hoe lang dit systeem in voege blijft of hoelang het duurt voor dat de Brugse binnenstad wordt volgebouwd met WC...

Alsof we nog niet genoeg gezeikt hebben over wc's, plees en andere schijterij, even een bedenking over de WC's op het Cactusfestival. Hoewel ik mezelf niet echt tot het vrouwelijk geslacht reken [ook al ben ik lief, romantisch, teder and so on (alsof wij, mannen, dat niet kunnen zijn)], voel ik toch de aandrang om voor hen in de bres te springen. Het was eigenlijk niet meer dan pure discriminatie, want:

WAAROM MOETEN VROUWEN BETALEN OM TE Plassen & VENTEN NIET ?

Voor de prijs van het inkomticket kon er toch gemakkelijk een gratis wc af ?! Ik verdenk de organisatoren ervan de naam speciaal voor dit soort incidentjes gekozen te hebben: als het je niet aan staat, awel : **Kakt thus!**

Ontkrachting van de mythes over grootschalige nertsenbevrijdingen

Naar aanleiding van de (voor zover ik weet) recentste nertsenbevrijding in België (Vichte) werd dit soort wijze van directe actie opnieuw druk besproken. Zowel binnen 'activistenkringen' als daarbuiten volgden de veroordelingen al vlug door middel van leugens en drogredenen aan te halen, meestal uit onwetendheid. Ondertussen is de Nederlandse Dieren Bevrijdingsfront-supportersgroep al een tijdje bezig met heel wat juiste informatie te verspreiden omtrent nertsenbevrijding, via hun nieuwsbrief en hun site. Het valt ook in Brugge op dat niet iedereen over deze informatie beschikt, aangezien niet iedereen dergelijke nieuwsbrieven te lezen krijgen. Daarom dit artikel, waarbij de info van de site www.militantvegan.com gehaald werd. Bijlagen zijn weggelaten.

KOMEN NERTSEN OORSPRONKELIJK IN DE EUROPESE NATUUR VOOR?

Sinds 1929 wordt er in Nederland fabrieksmatig gefokt met nertsen. De soort waarmee gefokt wordt is de uit Noord-Amerika geïmporteerde Mustela Vison. De primaire reden waarom men begon met het fokken van wilde nertsen in gevangenschap was de dreigende uitsterfing van de Europese nerts. Oorzaak voor deze dreigende uitsterfing was de intensieve jacht op het dier voor de pels. De vraag naar de huiden bleef echter bestaan, waardoor het fokken van wilde nertsen in gevangenschap de enige mogelijkheid werd om hieraan te kunnen voldoen. De Europese nerts is inmiddels uitgestorven in deze contreien en leeft alleen nog in bepaalde gebieden in Rusland. Hoeveel nertsen er precies in Nederland bevinden kan moeilijk gezegd worden. Wel is het een feit dat er nertsen in Nederland leven. Elk jaar worden er wilde nertsen gevonden in de vangkooien van muskusratbestrijders. Deze werden al in de vangkooien aangetroffen voordat het DBF begon met het loslaten van grote aantallen nertsen. Nederland beschikt over een groot aantal sloten, plassen en kanalen, welke uitstekende leefgebieden vormen voor de nerts. De nerts leeft voornamelijk langs de waterkant en zal vele kilometers afleggen op zoek naar haar ideale leefgebied. Zo werden nertsen, een dag na hun bevrijding in Valkenswaard, gevonden in België. Zo'n

zeven kilometer van de plek waar ze waren losgelaten. Ook worden er bijvangsten van nertsen uit muskusratvallen en kooien waargenomen in gebieden waar geen tot weinig pelsdier-fokkerijen bevinden; "Vangsten in gebieden zonder nertsenfarms duiden erop dat nertsen over grote afstanden kunnen migreren"

ZIJN NERTSEN DIE UIT HUN KOOIEN WORDEN LOSGELATEN IN STAAT OM TE OVERLEVEN IN HET WILD?

Begin jaren negentig hebben een aantal dierenbeveiligers een twintigtal nertsen van een bontfokker gekocht, met de bedoeling om te onderzoeken of nertsen, geboren in gevangenschap, in staat zijn om te overleven in het wild. De nertsen werden eerst uitgezet in een afgeschermd gebied waar ze voor hun geschikt voedsel ter beschikking kregen. Het was noodzakelijk voor het onderzoek om te weten of de nertsen hun jacht-instincten zouden gaan gebruiken. De bevindingen waren dermate succesvol dat besloten werd om de beestjes na een periode uit te zetten in de inheemse natuur van Noord-Amerika.

Toen de onderzoekers na verloop van tijd deze gebieden onderzochten, vonden ze uitwerpselen van de nertsen, waarin o.a. muizenbotjes werden gevonden. De conclusie van het onderzoek was dat nertsen, geboren in gevangenschap, in staat bleken te zijn om zich aan te passen aan het leven in de vrije natuur en om hier ook daadwerkelijk te kunnen overleven. Dit onderzoek was een duidelijk signaal voor de dierenbevrijdingsbeweging dat het verantwoord is om op grote schaal nertsen los te laten uit hun kooien om de dieren zo een kans te geven in de vrije natuur. Volgens Wim Verhagen, woordvoerder van de Nederlandse vereniging van Fokkers van Edelpelsdieren (NFE) kunnen bevrijde nertsen niet overleven. Hij stelt namelijk dat de nertsen zullen verhongeren omdat ze niet kunnen jagen. Tegelijkertijd stelt hij echter ook dat vooral konijntjes, kippen en andere landbouw- en huisdieren aangevallen kunnen worden door nertsen. Deze stelling is er één vol tegenstrijdigheden. Immers, dieren die volgens Wim Verhagen zullen verhongeren, kunnen wel opeens kippen en konijnen opjagen en doden. "Ortsnapte nertsen hebben genoeg jacht-instinct om een prooi te vangen". Nertsen blijken prima in staat te zijn om te doden en eenmaal in de vrije natuur levend zullen zij ook weer jagen op andere dieren zodat de overlast aan omwonenden, landbouw- en huisdieren beperkt blijft. De Europese nerts verschilt qua woongewoontes en voedsel-voorkeur weinig van de Noordamerikaanse soort. Dit betekent dus dat de natuur in West Europa geschikt is voor de Noordamerikaanse nerts om zich te vestigen. Dit heeft de nerts dan ook al gedaan sinds ze is in gevoerd in de twintiger jaren. Vooral in Groot-Brittannië, Oost-Duitsland en in Scandinavië leven veel wilde nertsen, zij stammen af van generaties die waren ontsnapt van fokkerijen. De eerste fokkerijen waren kleinschalig opgezet en er stonden vaak geen hekken omheen. Nertsen ontsnapten regelmatig uit de kooien, door nalatigheid van de fokkers. De ontsnaptingen gingen door tot dat de fokkerijen verplicht werden gesteld om omheining te plaatsen. Nertsen die worden losgelaten in de 21e eeuw zijn nog steeds niet volledig gedomesticeerd. Een dier waar nog geen tachtig jaar mee gefokt wordt, heeft in feite dezelfde genen als de wilde variant.

NERTSEN WORDEN TOCH BIJNA ALLEMAAL DOOR AUTO'S DOODGEREDEN ALS JE ZE LOSLAAT?

Nertsenfokkerijen bevinden zich over het algemeen op het platteland. Wegen doorsnijden echter geheel Nederland. Nertsen die worden bevrijd uit hun kooien lopen dan ook zeker het risico overreden te worden door auto's. De aantallen die eindigen onder de banden van automobilisten zijn echter gering en worden vaak overtrokken door de bontindustrie om de publieke opinie te manipuleren. De meeste dieren blijven binnen de omheining van de fokkerij als ze de kans hebben gekregen om uit hun kooien te klimmen. Een groot aantal nertsen zal echter ook buiten de omheining weten te geraken, als de bevrijders ze daartoe de kans hebben gegeven door de omheining, of gedeeltes daarvan, te verwijderen. Het aantal nertsen dat aangereden wordt door auto's loopt vaak op in de tientallen, afhankelijk van het aantal nertsen dat wordt losgelaten. Van de 16.800 nertsen die op 23 augustus 2001 in Valkenswaard waren bevrijd eindigden volgens de nertsenfokkers zo'n 200 dieren op de nabij gelegen weg. Dit is slechts 1.2% van alle losgelaten nertsen die een gewelddadige dood vond in het verkeer. Zo'n 10% van de bevrijde dieren ziet doorgaans de mogelijkheid om ook daadwerkelijk te ontsnappen van de fokkerij en voorgoed weg te blijven. Dierenbevrijders worden door de nertsenfokkers al te vaak afgedaan als de dierenbeulen. De media laat dit toe, terwijl in de maand november uit het zicht van de camera's, 2.8 miljoen nertsen worden vergast met koolstofdioxide en vervolgens gepeld: de benaming voor het afsnijden van de huid van het bloederige karkas. Niet de dierenbevrijdingen zorgen voor het leed onder de nertsen. Het is de aanwezigheid van de pelsdierenindustrie die de dieren laat lijden. Een bevrijding geeft de nerts een kans om te overleven en het is aan de nerts om het gelijk van de nertsen bevrijders te bewijzen.

*Het verkeer is ook doodsoorzaak nummer twee als het gaat om niet natuurlijk overlijden van mensen.

ALS JE GROTE AANTALLEN NERTSEN LOSLAAT VRETEN ZE TOCH ALLES KAAL?

Nertsen zijn solitair levende dieren. Geboren in het wild verlaten zij na de speentijd het nest en zoeken een territorium van zo'n vijf bij vijf vierkante kilometer. Alleen een vrouwtje kan het territorium van een mannetje gedeeltelijk overlappen en dat vaak ook nog eens alleen tijdens de paartijd. Omdat nertsen

asociale dieren zijn en de eigen soort niet in hun buurt kunnen verdragen is het belachelijk om te stellen dat de directe omgeving van een fokkerij totaal kaalgevreten zal worden door ontsnapte massa's die in groepen georganiseerd alles vernietigen. De sterkere dieren (die tot de 10% wegblijvers gerekend worden) voelen instinctief aan dat ze weg moeten komen. Het Dieren Bevrijdings Front of Animal Liberation Front heeft wereldwijd al honderden malen dieren losgelaten van bontfokkerijen. Nog nooit zijn er verontrustende berichten binnengekomen van Nederlandse ecologen die de balans (voor zover de mens die niet al compleet verstoord heeft) verloren hebben zien gaan. Berichten die hier wel over verhaalden kwamen meestal van de bontindustrie zelf die baat heeft bij dergelijke uitspraken om de dierenbevrijders, ten onrechte, te kunnen bestempelen als mensen die ondoordachte acties uitvoeren. Deze berichten zijn gebaseerd op loze speculaties en leugens en kunnen niet onderbouwd worden, omdat er geen steekhoudende bewijzen zijn. Het meest overtuigende argument komt dan ook van Dr. Gerrit de Jonge, voormalig onderzoeker naar onder andere gedragingen van nertsen in gevangenschap bij onderzoeks centrum Spelderholt: "Het is eerder gebeurd dat nertsen zijn losgelaten. Dat was steeds binnen een paar weken weggeëbd uit het nieuws, dus ik ga ervan uit dat ze niet voor grote problemen hebben gezorgd."

DOOR UITHEEMSE ROOFDIERTEN LOS TE LATEN IN DE VRIJE NATUUR ONTNEEM JE TOCH DE VOEDSELBRON VAN INHEEMSE SOORTEN?

De nerts behoort tot de marterachtigen. Hieronder vallen o.a. de wezel, otter de steenmarter, de boommarter en de bunzing. Het menu van een nerts verschilt ook niet zoveel van het menu van deze inheemse dieren.

Nertsen eten o.a. vis, vogels, konijnen, insecten, ratten en muizen. Omdat het menu niet gelimiteerd is tot een bepaald prooidier is de nerts ook veel flexibeler wat betreft aanpassing aan de leefomgeving dan een otter wiens menu voornamelijk bestaat uit het eten van vis. Nertsen hebben een te gevarieerd menu om ervoor te zorgen dat een bepaald prooidier compleet zal verdwijnen. Het is eerder zo dat de nerts overschakelt op ander voedsel als bijv. de veldmuizenpopulatie is gedaald. In Engeland is de

verwilderde nerts al lange tijd verantwoordelijk gesteld voor de uitroeiing van de otter. De otter, ook een marterachtige, blijkt echter nertsen aan te vallen en is de sterke "broer" van de nerts in de marterfamilie. De nerts heeft dus meer te lijden van de otter dan andersom. Het is dan ook de mens geweest die als hoofdvantwoordelijke is aan te wijzen voor het uitroeien van de otter in Engeland. De kanalisering van waterwegen heeft het leefgebied van de otter (waterkant met veel begroeiing) doen verdwijnen. Hiernaast is vooral de aanwezigheid van PCB's in de natuur de grootste bedreiging voor de otter en de nerts. Ook in Nederland is dit één van de meest belangrijke factoren die een levensvatbare nertsenpopulatie bemoeilijkt. "Uit experimenteel onderzoek is gebleken dat de Amerikaanse nerts wat betreft zijn voortplanting uiterst gevoelig is voor de langdurige opname van zelfs zeer lage concentraties PCB's via het voedsel (Den Boer, 1984). Gezien het feit dat vrijlevende otters in Nederland concentraties PCB's opbouwden die bij nertsen in gevangenschap duidelijk tot problemen bij de voortplanting leiden (Broekhuizen, 1989), lijkt het niet uitgesloten dat ook het voedsel van verwilderde nertsen zoveel PCB's bevat, dat hun voortplanting wordt geremd".

WANNEER JE AMERIKAANSE NERTSEN LOSLAAT IN NEDERLAND DOE JE AAN FAUNAVervalsing. DIE DIERTEN HOREN HIER TOCH HELEMAAL NIET?

Door jacht en de ontginning van natuurgebieden is de Europese nerts bijna compleet uitgeroeid. Direct verantwoordelijk hiervoor is de mens. Het is de mens geweest die door industriële uitbreiding en vervuiling het leven voor vele dieren onmogelijk heeft gemaakt. Het is dan ook altijd ironisch om mensen te horen praten over fauna-vervalsing en uitspraken te doen als "die dieren horen hier niet", gezien de handelingen en de destructieve invloed die het menselijke handelen op de natuur en haar bewoners heeft. Het is waar dat de Noordamerikaanse nerts oorspronkelijk niet voorkomt in West-Europa. In principe horen ze hier niet in het wild. Maar ze horen al helemaal niet op een fokkerij.

Dit argument kan niet gebruikt worden om dierenbevrijders te betichten van handelingen die onnatuurlijk zijn of handelingen die tegen een bepaalde natuurlijke orde ingaan. Het DBF is niet vies van zelfkritiek. Dierenbevrijders weten ook dat het

niet zeker te zeggen is of de populatie van broedvogels die op de grond nestelen, lijden onder de aanwezigheid van een hongerige nerts. Laat de boodschap duidelijk zijn dat het niet de nerts is die schuldig is aan het verdwijnen van inheemse diersoorten maar de mens die natuurgebieden (woongebieden van dieren) kapt en industrialiseert. Dat het de mensen zijn die door de uitbreiding van industrieën, woongebieden en infrastructurele projecten zorg draagt voor het verdwijnen van vrije natuur en de mogelijkheden voor dieren om ongestoord te kunnen leven. En in het geval van de bevrijding van nertsen is het eerder zo dat de nerts het gat opvult wat ontstaan is door de uitroeiing van de Europese nerts en de otter door menselijk handelen.

NERTSEN DIE GEVANGEN WORDEN NA EEN BEVRIJDING GAAN MET ELKAAR VECHTEN EN BIJTEN ELKAAR DOOD. DAT KAN TOCH NIET DE BEDOELING ZIJN?

Nertsen die weer gevangen worden zullen inderdaad met elkaar vechten wanneer ze weer in de kooien worden teruggeplaatst. Het zijn echter niet de dierenbevrijders die de nertsen, die van nature solitair leven, weer bij elkaar zetten. Het is de fokker die vanuit economische perspectieven zoveel mogelijk nertsen in een zo klein mogelijke ruimte plaatst. Nertsen zitten met duizenden bij elkaar, alleen van elkaar gescheiden door een gazen kooiwand. De bontfokker plaatst een nertsenfamilie bij elkaar in een kooi, dat wil zeggen de moeder (teef), samen met een aantal jongen of alleen de jongen. Nertsen zouden in de natuur nooit bij elkaar gezeten hebben en verdragen elkaar enkel en alleen omdat ze familie zijn en geen keuze hebben. Ook binnen familieverband breken regelmatig gevechten uit. Nertsen en vossen hebben een sterk ontwikkeld reukvermogen en de aanwezigheid van de geur van zoveel andere dieren zorgt voor een onvoorstelbare psychische stress. De gehele verantwoordelijkheid ligt dan ook bij de nertsenfokker. Hij fokt nertsen voor hun vacht en plaatst ze met duizenden tegelijk in een x-aantal sheds (schuren). Dieren bevrijders laten zoveel mogelijk dieren los zodat die de kans krijgen om te ontsnappen uit de handen van hun toekomstige moordenaars. Elk dier dat zal overleven is er één. De nertsen hebben geen toekomst op een nertsenfarm en zullen er ook nooit één krijgen. Nertsen zijn al ten dode opgeschreven op het moment dat de moeder het leven

aan ze schenkt, een miserabel leven in gevangenschap. In november zullen ze allemaal vergast worden met koolstofdioxide, als ze al niet tot de ingecalculerde 10% behoren die voortijdig sterven. Vooral tijdens de zomermaanden is het voor de dieren ondraaglijk in de kooien. Geen enkele mogelijkheid tot ontsnapping aan de hitte of verkoeling is ze gegund. Dierenbevrijders gunnen ze een leven buiten de kooien en een mogelijkheid om te ontsnappen aan het dodelijke koolstofdioxide. Een verschrikkelijke dood voor een nerts als je weet dat ze lang hun adem in kunnen houden, omdat ze in het wild veel zwemmen en duiken. Nogmaals, de verantwoording ligt bij de bontfokkers die de dieren bij elkaar stoppen, omdat ze vanuit economisch perspectief de voorkeur geven aan de bio-industrie.

BEREIK JE NIET VEEL MEER ALS JE EEN AANTAL NERTSEN MEENEEMT EN ZE VERVOLGENS LOSLAAT IN EEN NATUURGEBIED ZODAT ZIJ MEER KANS HEBBEN OM TE OVERLEVEN?

Het Dieren Bevrijdings Front heeft in de begin jaren '80 vele malen kleine aantallen nertsen en andere pelsdieren bevrijd en losgelaten in natuurgebieden.

De kans is vrij groot dat deze dieren zullen overleven en niet name nertsen met sterke "wilde" genen zullen blijven leven. Bij kleinschalige bevrijdingen worden wel individuele levens gered, maar een effectieve druk op de aangevallen fokkerij en op de bontindustrie blijft achterwege. In de jaren '90 begonnen ALFcellen in Amerika en Europa daarom ook met het loslaten van grote aantallen nertsen. In de vroege ochtend van 23 augustus 2001 werd van een fokkerij bij Valkenswaard zo'n 16.800 nertsen losgelaten. Een bewuste keuze van de activisten, omdat op deze manier veel dieren hun weg naar de vrijheid kunnen vinden en omdat de bedrijfsschade zo het grootst is.

Grootschalige nertsen bevrijdingen vinden dan ook vooral plaats om de bontfokker financieel de nek om te draaien en om individuele levens te redden. Elk dier wordt de kans geven om te leven volgens hun natuurlijke instincten. De symbolische waarde van een actie staat niet langer voorop. Het gaat de activisten niet om het beïnvloeden van de publieke opinie, het gaat nu om het sluiten van die concentratiekampen.

ALS JE ECHT WAT WILT VERANDEREN KUN JE TOCH BETER DE POLITIEK BEÏNVOEDEN?

Al ruim 20 jaar zijn organisaties als Bont voor Dieren bezig om via de politiek een verbod op het fokken van pelsdieren af te dwingen. In 1995 hebben zij een fokverbod op vossen door de 1e en 2e kamer gelooft en in 1997 heeft Bont voor Dieren een fokverbod voor chinchilla's afgedwongen, waardoor vanaf 1 april 2008 geen chinchilla's en vossen meer gefokt mogen worden in Nederland. Goede resultaten die bereikt zijn na jarenlang campagnevoeren tegen de verwerpelijke bontindustrie. Uit cijfers blijkt echter dat de bontindustrie niet zozeer van de vossen- en chinchillahouders afhankelijk is, maar vooral van de nertsenvellen. Ten tijde van het vossen- en chinchillafokverbod zaten er 'slechts' 20.000 vossen en een duizendtal chinchilla's in gevangenschap. Het verbod is een compromis, waarbij de nertsenfokkers in hun vuistje lachen. Zij behielden zo de meest winstgevendende industrie-tak en de organisaties werden tevreden gesteld met een fokverbod voor vossen en chinchilla's. Let wel dat het fokverbod voor vossen in 1995 aangenomen werd en er op dit moment nog steeds vossen worden gehouden in kooien in Nederland. De bontfokkers kwamen verder met het 'Plan van Aanpak' aanzetten, een plan waarin zij politici tevreden stelden met verbeteringen aan de kooien. Zogenaamde welzijnskooien moesten het leven van de nertsen aantrekkelijker maken. Verschil met de oude kooien is dat ze iets meer ruimte hebben en een stuk pvc buis in de kooi om mee te spelen. De bontindustrie, met een jaarlijkse omzet van 75 miljoen euro, blijkt te veel geld in het laatje te brengen om zomaar te verbieden. Het vossen- en chinchillafokverbod is slechts een politiek zoethoudertje om de achterban van de dierenbeschermers gerust te stellen. Uit Onderzoek van Bureau Intomart in 1999 kwam naar voren dat

87% van de Nederlanders vond dat bont geen verantwoord product is. Een logische conclusie hiervan zou dan ook zijn dat er dan ook binnen afzienbare tijd een nertsenfokverbod zal volgen. Niets is echter minder waar. Nog steeds zitten 2,8 miljoen nertsen in kooien. Het Kabinet en de Tweede Kamer hebben dan wel ingestemd met een nertsenfokverbod maar het voorstel moet nog wel door de Tweede en Eerste kamer. Het ziet er niet naar uit dat de Eerste Kamer ook zal pleiten voor een fokverbod, waardoor de nertsen en het lobbyen weer terug bij 'af' zijn. De fokkers hebben er alle vertrouwen in dat hun sector gehandhaafd blijft en zodoende investeren de fokkers er rustig op los. In augustus 2001 heeft een fokker in Venray nog een aanvraag gedaan om de grootste fokkerij van Nederland te bouwen, zo'n 100.000 nertsen zouden daar jaarlijks vergast gaan worden. Ook in Mariahout en Groesbeek willen fokkers nieuwe fokkerijen opzetten. Een bontfokker in Stavenisse maakt een jaaromzet van 700.000 euro door jaarlijks 30.000 nertsen te vergassen... De bevolking in Nederland wil allang geen bont meer dragen en de paar bontwinkels dat Nederland nog 'rijk' is, bestaan vanwege de buitenlandse toeristen in de grote steden. Toch blijken de fokkerijen qua omvang te groeien. In 1980 werden er 800.000 nertsen in Nederland gefokt, in 1990 waren dit er al 1,7 miljoen. Aan het einde van het jaar 2001 stierven rond de 2,8 miljoen nertsen in pelsdierhouderijen in Nederland.

HOE KRIJGEN BEVRIJDERS NERTSENFOKKERIJEN DAN FAILLIET?

De nertsen in fokkerijen zijn veel geld waard. Een enkele nertsenvel kost al gauw 25 euro, en kan zelfs oplopen tot 90 euro, afhankelijk van de kleur en kwaliteit van de vacht. Fokteven, vrouwtjesnertsen die gebruikt worden voor het fokken, kosten al gauw 115 tot 135 euro. Wanneer duizenden nertsen bevrijd worden heeft de nertsenfokker een probleem. Een groot aantal bevrijde nertsen gaan met elkaar vechten waardoor hun vacht beschadigd wordt. Ook ontsnappen nertsen waardoor de fokker zijn investering kwijt is. De grootste schade wordt echter aangericht doordat het foksysteem van de pelsdierenfarm door de war ligt. Boven de nertsenkooien hangen identificatiekaartjes voor de individuele nerts. Zo kan de fokker zijn nertsen selecteren zodat hij weet met welke nerts hij verder gaat fokken om een steeds beter resultaat te krijgen.

Nertsen worden o.a. uitgeselecteerd op hun vacht, tamheid, worpgrootte en stereotiep gedrag. Nu de nertsen overal vrij rondlopen kan de fokker de individuele nerts niet meer herkennen zodat zijn gehele fokstelsel op de kop ligt. Sommige fokkers zitten al zo lang in het vak dat ze erg ver zijn met hun selectie, waardoor ze de nertsenvellen voor grote bedragen kunnen verkopen. Wanneer bij het bedrijf een groot aantal nertsen worden losgelaten zal dat het werk van de fokker vele jaren terugzetten. De fokker kan opnieuw beginnen en zal naar alle waarschijnlijkheid nooit meer hetzelfde resultaat bereiken als daarvoor. De grootschalige bevrijdingen zijn vooral acties die veel economische schade veroorzaken, waardoor veel fokkerijen in de problemen komen. Een nertsenfokkerij in Nootdorp stopte nadat er tot driemaal toe nertsen waren losgelaten. Er zijn echter nog geen andere Nederlandse fokkerijen op de fles gegaan door de acties, naar alle waarschijnlijkheid omdat de meeste fokkerijen zo grootschalig zijn opgezet zodat de fokkers het één en ander kunnen opvangen. In het buitenland zijn al wel voorbeelden te over waar nertsenfokkers hun bedrijf moesten sluiten nadat de aanwezige dieren losgelaten werden. Een

Amerikaanse pelsdierhouder verwoordde het als volgt; "het werkt net als bij een gewone boer. Als je geen geld verdient aan je oogst, dan heb je ook geen geld om opnieuw te investeren." De nertsenfokkers in Nederland zijn bijna allemaal miljonairs met grote huizen en veel grond. Dit alles wordt 'verdiend' over de ruggen (lees: vellen) van pelsdieren. Meer dan 95% van de vellen gaan naar het buitenland. Vooral Azië, Italië, Griekenland en Rusland nemen veel pelzen af. Het DBF ziet dierenbevrijding en sabotage als effectief middel om de bedrijven te sluiten. Deze tactiek wordt daarom ook toegepast.

WAAROM Zouden WE JULLIE MOETEN GELOVEN TERWIJL DE MEDIA EN DE BONTFOKKERS, DIE HET TOCH BETER Zouden MOETEN WETEN, HET TEGENOVERGESTELDE BEWEREN?

Nertsenfokkers hebben andere belangen dan de nertsen en hun bevrijders. Nertsenfokkers zien hun bedrijven aangevallen worden door onbekende activisten en zouden dat graag willen voorkomen. Eén van die mogelijkheden is om via de media valse informatie te verspreiden om zodoende het draagvlak voor die acties te verkleinen. Bontfokkers spreken van terroristen en criminelen terwijl de dierenbevrijders, die opkomen voor het welzijn en levensrecht van het dier, onmogelijk de criminelen kunnen zijn. Zij bevrijden immers de dieren uit hun kooien terwijl de fokkers ze juist in kooien stoppen om er financieel voordeel uit te halen. Dierenbevrijders zijn helden die hun eigen vrijheid op het spel zetten om levens van anderen te redden. De bontfokkers spreken zichzelf zo duidelijk tegen dat het niet moeilijk is om uit te vinden wie er dichtbij de waarheid zit. Ze hebben het over alle nertsen die verhongeren en even later roven diezelfde nertsen het hele bos leeg. Ze klampen zich vast aan allerlei uitspraken die de mensen maar doen geloven dat zij de gedupeerden zijn en de dierenbevrijders de boosdoeners. Ze hebben het over nertsen die de beschikking zouden hebben over zwembaden en vrijwillig naar de kooien zouden terug keren na een bevrijding. Het zijn allemaal leugens die alleen beweerd kunnen worden door de daadwerkelijke profiteurs: de bontfokkers. Niemand weet precies wat er in een nerts omgaat, ook een dierenbevrijder niet, net zo min als we precies weten wat er in een ander mens omgaat. Dierenbevrijders constateren echter dat nertsen niet in kooien gehouden kunnen worden. Dieren hebben instincten en natuurlijke gedragingen en in gevangenschap is het onmogelijk om daar uiting aan te kunnen geven. Omdat privé-bezit een hoger goed in onze maatschappij is dan dierenlevens is het doden van miljoenen dieren legitiem. Het DBF rest dan ook geen andere keus dan het bewust breken van die wetten om zoveel mogelijk levens uit de bontindustrie te redden en de fokkers te dwingen tot stoppen door economische sabotage: tot de laatste kooi leeg is!

Bontfokkers (m/v), wordt het niet eens tijd voor een andere baan?!

'M'boté'

Project M'boté en kinderrechten

M'boté is een Brugs speelproject, dat iedere dinsdag- en donderdagnamiddag tijdens de vakantie allerlei activiteiten organiseert voor kinderen vanaf vier jaar. M'boté werkt met een vrijwilligersgroep die bestaat uit jongeren vanaf 16 jaar.

De onderstroom van M'boté is de kinderrechtenfilosofie, die het algemeen welzijn van kinderen en jongeren wil bevorderen. Met dit als centraal gegeven willen we een krachtige impuls geven aan onze samenleving, waar kinderen en jongeren als volwaardige burgers dikwijls vergeten worden. Het realiseren van de kinderrechten in de praktijk uit zich in dit project: M'boté-Welkom. Vanuit het gelijkwaardigheidsprincipe en het participatierecht van kinderen/jongeren en hun behoeften tracht M'boté kinderen -ongeacht hun afkomst of godsdienst- in contact te brengen met elkaar en met datgene wat elk kind boeit: spell

De multiculturele opvoeding staat centraal, daarom zijn alle kinderen welkom. Men wil dit laatste ook uitdrukken met de naam van het speelproject: M'boté is het Afrikaanse woord voor 'welkom'. Er wordt aandacht geschonken aan de eigenheid van elk kind, de cultuur en het taalverschil. Hierbij gaan we uit van respect en openheid ten opzichte van elkaar. Ook wil men de financiële drempel overwinnen door de M'boté-activiteiten volledig gratis te maken. Ook worden kinderen die moeilijk door hun ouders gebracht kunnen worden, opgehaald door de monitoren.

De kindjes

We richten ons voornamelijk naar vluchtelingenkinderen, migrantenkinderen en kinderen vanuit een sociaal moeilijke gezinssituatie (maar dit is natuurlijk geen vereiste). Omdat spelen een recht is van ieder kind, wordt er meestal naar die kinderen toegewerkt die anders uitgesloten zouden blijven van dit recht.

De Brugse kinderen vertegenwoordigen

1/3 van de kindergroep. Enkel van hen komen vanuit een sociaal moeilijke gezinssituatie.

Aansluiten bij het reguliere jeugdwerk is voor hen een bijna onmogelijke opdracht. M'boté wil aan hen ook aandacht schenken en hen op die manier een vrijetijdsbesteding aanbieden. Sommige ouders vinden het project een prachtig initiatief en steunen M'boté ten volle. Hun kinderen komen naar M'boté, sterk gestimuleerd van thuis uit, om hen te leren open staan en in contact te brengen met andere culturen.

Daarnaast zijn er heel wat kinderen van een andere etnische afkomst, maar die reeds een hele tijd in Brugge verblijven. Dit zijn de kinderen die op zeer regelmatige basis naar de activiteiten komen. Het deelnemen aan andere vormen van jeugdwerk is voor hen nog een hoge drempel. Ze hebben de weg gevonden naar M'boté, ze kennen elkaar goed, en dikwijls zijn het de ouders die het moeilijk hebben om contacten te leggen met nieuwe mensen, organisaties...

De vluchtelingenkinderen van M'boté komen meestal vanuit een welzijnsorganisatie of opvangcentra. Sommige kinderen zijn net in Brugge aangekomen, anderen zijn hier reeds enkele maanden. Het spreekt voor zich dat deze groep kinderen het meest 'wisselend' is. Contact blijven houden met deze kinderen is broos, maar toch zo belangrijk. De vluchtelingenkinderen zijn afkomstig van 'Pakistan, Rusland, Albanië, Joegoslavië, Tsjetsjenië...

Toekomstperspectief

Op lange termijn wil M'boté ook de Brugse bevolking sensibiliseren t.o.v. de doelgroep en hun problematiek, via het verlenen van medewerking aan het jaarlijkse Feest in 't Park, de Volle Tent, tentoonstellingen, de opname van M'boté als autonoom project in de Brugse Jeugdraad, het kinderrechtenfestival, lessenspakketjes, opendeurdag Patio,... Een andere doelstelling waar we blijvend aandacht willen aan geven, is het integreren van de doelgroep naar het bredere Brugse jeugdwerk aanbod.

Vrijwilligers gezocht!

Het is niet altijd evident om vrijwilligers te vinden die zich inzetten voor projecten zoals deze. Maar zonder vrijwilligers zou M'boté niet kunnen bestaan (ook omdat de kinderen geen enkel eurootje moeten betalen); M'boté is voor sommige kinderen de enigste plaats waar ze kunnen spelen en eventjes hun problemen te vergeten. Aangezien het aantal kinderen steeds maar groeit, is er ook meer begeleiding nodig. Heb je tijd te veel, ook al is het maar voor één namiddag, en wil je actief meewerken aan dit project, dan kan je altijd iets laten weten.

Via de redactie: directcounteraction@hotmail.com

Of rechtstreeks aan: Cordoeaniersstraat 13
8000 Brugge (tel: 050/340 670, fax: 050/343 440)
email: vives@vives-vzw.org

Dierentransporten in de Europese Unie

Onlangs is Gaia in het nieuws gekomen omwille van hun acties i.v.m. dierentransporten. Bij deze wil ik enkele feiten en ideeën hier op jullie los laten.

Het gezeul en gesleep met dieren kriskras doorheen de EU en naar derde landen blijft maar duren. Het onderzoek van de dierenverdedigers toont eens te meer aan dat de huidige EU-transportrichtlijn volledig faalt en dieren tijdens transport geen doeltreffende bescherming biedt. De huidige regels voor het vervoer van levende dieren variëren van 19 uur voor jonge dieren die gezoogd worden tot 29 uur voor volwassen vee, geiten en schapen, met rustpauzes van een uur. Maar die regels blijken in de praktijk niet te controleren. Vervoerders nemen een loopje met de wet en het overheidscontroletoezicht vertoont veel en grote gaten.

Zonder rust, water of voer

Tijdens de lange-afstandstransporten gaat er van alles mis, zo blijkt uit de schokkende undercoverbeelden die dierenbeschermingsorganisaties regelmatig weten te maken, en uit de spaarzame veterinaire inspecties die worden uitgevoerd in opdracht van de Europese Commissie.

Bij het laden en lossen worden dieren vaak ruw behandeld. Tijdens de reis staan ze dicht op elkaar. Een dier dat dan valt kan vaak niet meer opstaan en loopt kans vertrap te worden door zijn reisgenoten. Op grote schaal wordt de hand gelicht met de reis- en rusttijden die door de Europese Unie zijn voorgeschreven. Reizen van meer dan 50 uur, zonder dat de dieren voer of water krijgen, zijn geen uitzondering.

Routeplannen

Schokkende beelden van dergelijke wantoestanden zijn vaak afkomstig van overslagplaatsen en grensposten in, of dicht bij de landen van bestemming in Zuid Europa. Dit valt deels te verklaren door het gebrek aan toezicht en controle aldaar, maar óók doordat uitputtings- en uitdrogingsverschijnselen zich nu eenmaal nog niet dicht bij huis voordoen. We kunnen dus niet uitsluitend de Zuidelijke staten de schuld geven van de excessen.

Exporteerende landen, zoals Nederland, zijn mede verantwoordelijk voor de condities waaronder zij dieren op transport sturen. In dit verband is het opmerkelijk dat de Europese Commissie constateerde (in 1998) dat Nederlandse autoriteiten routeplannen goedkeuren die al op het eerste gezicht laten zien dat de transporteur zich niet aan de voorgeschreven rusttijden voor de dieren zal gaan houden.

Wrede export

Een betere controle op de naleving van de Europese transportrichtlijn is nodig, voor het welzijn van de dieren én voor de geloofwaardigheid van de Europese wetgeving. Toch kan controle niet méér doen dan de ergste excessen voorkomen. Aan de lange afstandstransporten zelf zal zij geen einde maken. Zo staan de huidige regels toe volwassen schapen, geiten en runderen 29 uur lang te vervoeren. Na een rustperiode van 24 uur kan weer een nieuwe reis beginnen, zodat er in de praktijk geen limiet gesteld wordt aan de afstanden waarover slacht- en mestvee mag worden vervoerd.

Betere controle zal bovendien geen einde maken aan de export van dieren van de EU naar derde landen, bijvoorbeeld in Noord Afrika en het Midden Oosten, waar dieren ruw behandeld en onverdoofd geslacht worden. Aan deze wrede, nota bene door de EU gesubsidieerde, export moet zo snel mogelijk een einde komen!

Handel in vlees

Behalve een strikte controle en naleving van de regels is daarom een fundamentele beleidswijziging nodig, waarbij de onnodige export van levende dieren vervangen wordt door een handel in karkassen. Dat kan door dieren zo dicht mogelijk bij de boerderij te slachten en een maximumduur van 8 uur te stellen aan alle

transporten van slacht- en mestvee. Het Wetenschappelijk Veterinair Comité van de EU heeft zich al eerder voor een dergelijke beleidswijziging uitgesproken en het Europees Parlement stemde in de jaren '90 drie maal voor een maximumduur van 8 uur aan de transporten. Helaas heeft de Europese landbouwraad deze wens herhaaldelijk genegeerd.

Belastinggeld voor wreedheid

Het vervoer van runderen naar het Midden-Oosten wordt door de EU royaal gesubsidieerd (tussen 4 en 13 miljard fr.) Zo wil de EU voorkomen dat de Europese rundvleesberg groeit en worden exporteurs beloond. De dieren ondergaan verwaarlozing, mishandeling en wreedheden. De commissie schroefde onlangs de subsidies terug voor verre vee-transporten. Maar de EU-steun aan de export van runderen naar Libanon bijvoorbeeld gaat nog altijd onverminderd door. Dat maakt de Europese commissie medeplichtig aan de extra wreedheden die de dieren bij aankomst in slachthuizen van het Nabije Oosten of Noord-Afrika ondergaan.

Nodeloze transporten, nodeloze wreedheden

Wetenschappelijk onderzoek en het Wetenschappelijk Veterinair Comité van de Europese Commissie (EC) bevestigden eerder al: de dieren lijden, meer dieren worden ziek en sterven, transportduur wordt best tot minimum beperkt, idealiter geen levende dieren internationaal meer vervoeren maar overschakelen op vleestransport.

Ontoereikende wet

De EU-Richtlijn uit 1995 ter bescherming van dieren tijdens het transport is een cynisch document. Dierenbelangenorganisaties en het Europees Parlement (EP) pleiten al jaren voor slachttransporten van maximaal 8 uur. O.a. door acties van GAIA besloten de Europese ministers in 1995 de regelgeving te herzien. De huidige Richtlijn bevat een limiet van 8 uur, maar voegt er bepalingen aan toe waardoor de limiet in de praktijk nauwelijks wordt toegepast. Dieren mogen nog eens 8 uur vervoerd worden na 24 uur rust. Bovendien ontsnappen exporteurs die voldoen aan enkele minimale regels aan de 8 uur-limiet. Ze kunnen schapen en vee aan een transport van 29 uur onderwerpen (met een belachelijke onderbreking van 1 uur halfweg), hen 24 uur laten rusten, eten en water geven en hen dan weer 24 uur doen reizen. Varkens mogen getransporteerd worden gedurende 24 uur en na 24 uur rust met eten en water, weer 24 uur op transport gezet worden. Zo'n cyclus kan onbeperkt herhaald worden. In de jaren '90 heeft het EP tot drie keer toe gestemd om diertransporten naar slachthuizen te beperken tot maximum 8 uur. De regels zijn niet alleen slecht, ze worden ook nauwelijks toegepast of gecontroleerd. Zo heeft Frankrijk de Europese regels nog niet in de eigen wet opgenomen en in 1998 bleek dat Nederlandse autoriteiten (verplichte) routeplannen goedkeurden, waaruit op het eerste gezicht bleek dat de vervoerder niet van plan was zich aan de voorgeschreven rij- en rusttijden te houden. Telkens legde de EC de resoluties van het Parlement naast zich neer. Met vreselijke gevolgen voor de dieren.

Wet genegeerd

In haar rapport uit 1993 gaf de EC toe dat de wetten op het voeren en drinken van dieren tijdens transporten wellicht stelselmatig genegeerd worden. Vijf jaar later is daarin geen noemenswaardige verbetering gekomen.

Ook België faalt

Recente rapporten van de EC toonden aan dat de EU-wet over de bescherming van dieren tijdens transport in Frankrijk, Griekenland, Italië, Ierland én België op grote schaal genegeerd wordt. De overheid slaagt er daar niet in de toepassing van de wet af te dwingen.

Italië zien en sterven

- Routebeschrijvingen zijn vaak onvolledig waardoor de overheden de reistijden, de rust, het voeren en drinken niet kunnen controleren.
- Vee en schapen die 29 uur gereisd hebben, worden vaak niet uitgeladen, krijgen geen voedsel, drinken of 24 uur rust.
- Vrachtwagens zijn vaak niet geschikt voor diertransporten van zeer lange duur.

Na de theorie, de feiten...

Elk jaar worden miljoenen dieren dwars door Europa vervoerd. Engeland stuurt schapen naar Griekenland. Paarden 'reizen' van Polen naar Italië. Nederland transporteert varkens naar Spanje. Onderweg zijn de omstandigheden erbarmelijk.

Alleen al vanuit Nederland gaan elke dag zo'n 10.000 varkens en biggen op transport, om in een ver land geslacht of vetgemest te worden. Varkens zijn slechte reizigers. Ze zijn gevoelig voor stress en worden onderweg snel ziek. Om te voorkomen dat ze in de vrachtauto gaan braken, krijgen ze vaak een dag voor het inladen al niets meer te eten. Op ruwe wijze worden de dieren uit de donkere stal de vrachtwagen in gedreven. Nog voordat de reis goed begonnen is zijn ze al volledig over hun toeren ... In de auto staan de dieren zo dicht op elkaar dat ze makkelijk over elkaar heen vallen. Wanneer de chauffeur pauzeert blijven de dieren gewoon in de wagen. Vaak staan ze urenlang in vrieskou of broeiend hete zon, zonder eten of drinken. Reizen van 40 uur of meer zijn geen uitzondering. Volkomen uitgeput komen ze, vaak meer dood dan levend, op hun bestemming aan.

Enkele voorbeelden...

Schapen en lammeren die voor de slacht meer dan veertig uur vervoerd worden in voertuigen met te weinig plaats en slechte ventilatie; Britse schapen, 35 uur op transport naar Zuid-Frankrijk; uitgeputte kalveren na een reis van meer dan 1000 kilometer van Polen naar Italië; schapen die uit alle hoeken van Europa meer dan 80 uren lang in abominabele omstandigheden naar Griekenland vervoerd worden; dieren, die geen water en voedsel krijgen; varkens die uit Nederland negentig uur in een vrachtauto opgesloten op mekaar geperst zitten, en bij aankomst in Griekenland dood uit de vrachtwagen gehaald worden; paarden en ezels, die vanuit Polen vijf dagen onderweg zijn zonder rustpauzes, water of voedsel; een stier, die in een smalle ruimte tussen de wielen van een vrachtwagen geperst wordt: terreinonderzoekers van de dierenorganisaties stoten geregeld op dergelijke praktijken.

Dieren raken gewond en worden ziek. Afgemat worden ze geschopt en geslagen.

- Bari, Italië. Twee vrachtwagens vol Britse en Franse schapen moeten 48 uur wachten op een boot naar Griekenland. Al die tijd blijven de dieren in de verschroeiende hitte, zonder water op de vrachtwagen. Uitgeput en uitgedroogd hijgen en happen ze wanhopig naar lucht. Medewerkers van CIWF moeten de lakse Italiaanse overheid smeken om in te grijpen. Uiteindelijk besluit deze dat de dieren uit de vrachtwagen moeten. Maar voor 115 lammeren en 45 schapen komt die beslissing te laat.

- Een schrijnend voorbeeld is de export van schapen van Spanje naar slachthuizen in Griekenland. Deze reizen kunnen wel 80 uur, of langer, duren. De schapen vertrekken uit de omgeving van Burgos. Dwars door Zuid Frankrijk gaan ze naar Zuid-Italië, waar ze uiteindelijk aankomen in de haven van Bari. Ook dieren uit Nederland, Frankrijk en Groot Brittannië worden via Bari naar Griekenland getransporteerd. Soms worden ze uitgeladen voor een korte rustpauze. Veel dieren zijn dan al ziek, of gewond. Na een korte pauze worden de wagens weer volgeladen. De laadruimte is erg laag. Gewoonlijk zijn de wagens overvol: Zo vol zelfs dat

de poten van de dieren vaak klem zitten en door de ventilatiesleuven naar buiten hangen. Alle pogingen om de poot van dit schaap in de wagen terug te duwen mislukken. Uiteindelijk wordt het arme dier uit de wagen gesleurd. Nu sterft het, of misschien is het al dood. Dan worden de dieren naar de haven van Bari gebracht en op de boot naar Griekenland geladen. De zeereis duurt 13 tot 20 uur. Veel dieren zijn nu erg uitgeput. Ze lijden door de duur van de reis, de brandende hitte, de overvolle wagen en door gebrek aan water. Uiteindelijk komen de dieren aan in Griekenland. Opnieuw gaan ze de weg op, dit maal negen uur lang. Wanneer ze uitgeladen worden, zien we dat sommige dieren kreupel zijn. Veel dieren zijn uitgeput. Andere zijn ziek of gewond. Sommige hebben de lange reis niet overleefd.

- Nog een belangrijke route: elk jaar exporteert Ierland meer dan 100.000 runderen naar Spanje en Italië, waar deze dieren worden afgemest. Soms worden de runderen in overvolle boten van Ierland naar Bilbao in

Counter Action 5 - zomer 2003

Spanje gestuurd. De overtocht duurt 50 tot 60 uur. Dan begint voor deze Ierse runderen een lange reis, dwars door Spanje. Uiteindelijk komen ze aan op hun bestemming. In Ierland graasden deze runderen in groene weiden. Hier in Spanje leven ze dicht op elkaar op een dor terrein. In Ierland kregen ze natuurlijk voedsel of aten ze gras. Maar hier worden ze intensief gevoed met een onnatuurlijk dieet van granen, dat de spijsvertering kan verstoren en andere, pijnlijke gezondheidsproblemen kan veroorzaken. Het komt vaak voor dat de dieren bij het laden en lossen ruw behandeld worden. Hier worden varkens uitgeladen bij een Spaans slachthuis. Dit dier is ernstig gewond. Het kan nauwelijks lopen. Het krijgt een trap om in beweging te komen. Ook dit varken kan niet lopen. Zo'n ruwe behandeling is volkomen onaanvaardbaar.

- Dit werd gezien in Portugal: in deze overvolle wagen is geen plaats voor deze jonge stier. Daarom probeer men hem in de kleine bak tussen de wielen te proppen. Het kost veel moeite om het dier er in te krijgen. Maar uiteindelijk lukt het. Dan gaat de klep dicht. Het dier zit opgesloten in een donkere bak, zonder frisse lucht. Na protesten van onderzoekers wordt de stier bevrijd en op een andere wagen gezet.

- Elk jaar exporteren Wit-Rusland, Litouwen, Polen en Roemenië meer dan 100.000 paarden voor de slacht naar Italië. In het ergste geval duren deze transporten langer dan 90 uur. Tijdens deze lange reizen vallen veel paarden neer als gevolg van verwondingen of uitputting. Dit jonge paard wordt getrap door zijn reisgenoten. Halverwege worden ze uitgeladen voor een korte rustpauze.

- Ook worden elk jaar ongeveer 200.000 jonge kalveren vervoerd van Polen naar Italië. Wij volgden deze jonge kalveren van Zebrzydowice in Polen op hun lange reis naar Italië. Via Tsjechië en Slowakije bereiken de dieren de Hongaarse grens. Hier zijn de kalveren al afgemat. Via Hongarije en Slovenië komen de kalveren uiteindelijk aan in Italië. Na een rustpauze bij de grens worden ze naar een boerderij bij Verona gebracht, waar ze afgemest worden voor hun vlees. Volgens wetenschappelijk onderzoek moet het transport van jonge kalveren zo kort mogelijk zijn. Deze kalveren werden echter langer dan 20 uur vervoerd over meer dan 1000 kilometer.

- De realiteit in een Italiaans slachthuis, op video vastgelegd, toont doodsange schapen die bij hun achterpoten naar de slachtplaats gesleept worden, terwijl hun kop tegen de grond sloeg. De slachtprocedure bleek zo omslachtig dat dieren weer bij bewustzijn kwamen, terwijl ze doodbloeden.

- Gefilmd in Griekse slachthuizen. Schapen worden van vrachtwagen gegooid, naar slachthuis gesleept waar hun keel werd doorgesneden terwijl ze bij volle bewustzijn waren. Men liet hen gewoon doodbloeden. Er werd zelfs geen poging gedaan om ze te bedwelmen. Slachthuis nr. 3 bedwelmd wel, maar zo onhandig dat de dieren weer bij bewustzijn kwamen voor of na het doorsnijden van de keel.

-Elk jaar worden 250.000 runderen levend vervoerd vanuit Europa (vooral vanuit Ierland, Duitsland en Frankrijk) naar het Midden Oosten en naar Noord Afrika. Animals Angels slaagde er in te filmen hoe runderen uit Duitsland, Spanje en Frankrijk in een Libanees slachthuis werden geslacht. Eerst wordt er een ketting om een achterpoot gedaan. Dan wordt het dier naar de slachtplaats gesleept. Zo'n zwaar dier lijdt veel pijn wanneer het ondersteboven aan een poot wordt opgehangen. Het mes wordt geslepen. Dan wordt het hoofd achterover gehouden en de keel blootgelegd met dit metalen gereedschap. Het dier wordt voor de slacht niet verdoofd. Terwijl het bij vol bewustzijn is, wordt de keel doorgesneden. Het geluid komt van het dier dat probeert adem te halen.

Het is een schandaal dat de export van levend vee naar landen buiten de Europese Unie zwaar wordt gesubsidieerd. Weliswaar zegt de Europese Commissie nu een einde te maken aan de subsidies voor de export van slachtvee, maar juist voor Egypte en Libanon maakt zij een uitzondering. Omdat Libanon de belangrijkste bestemming is voor runderen vanuit de EU, is de maatregel in de praktijk zonder betekenis.

De lijdensweg van ...

- **Lammeren en schapen:** ze vertrekken uit Engeland naar Bari (Italië), waar ze een op boot gezet om 13 à 20 uur later te arriveren in Griekse havens. Van daar gaan ze een naar slachthuis. Totale reisduur: tussen 60 en 100 uur.

Counter Action 5 - zomer 2003

- **Paarden:** jaarlijks meer dan 100.000 uit Oost-Europa naar EU voor slacht. Reisduur: 80 tot 90 uur. Animals' Angels volgde paarden uit Litouwen naar Sardinië, 2500 km ver, 95 uur lang

- **Ezels:** met duizenden uit Roemenië naar Italië voor verwerking tot salami. Ze worden vreselijk brutaal behandeld. Sommigen bezwijken of worden vertrappeld.

- **Runderen:** jaarlijks komen er honderdduizenden uit de EU naar Midden-Oosten en Noord-Afrika. Uit Ierland varen ze 10 dagen of langer per boot naar Midden-Oosten. Vele dieren sterven onderweg.

- **Jonge kalveren:** deze dieren zijn nog veel te jong voor transport over lange afstanden; gevolg: vele dieren zijn niet bestand tegen ziekten waaraan ze na aankomst bezwijken.

- **Varkens:** uit Nederland vertrekken jaarlijks 1 miljoen biggen om te worden vetgemest en een kwart miljoen slachtrijpe varkens gaat naar vooral Italië en Spanje. Door de hitte moeten ze veelvuldig braken met gevaar voor uitdroging, het komt zelfs voor bij varkenstransporten in redelijk goede omstandigheden, blijkt uit wetenschappelijk onderzoek.

El Magico

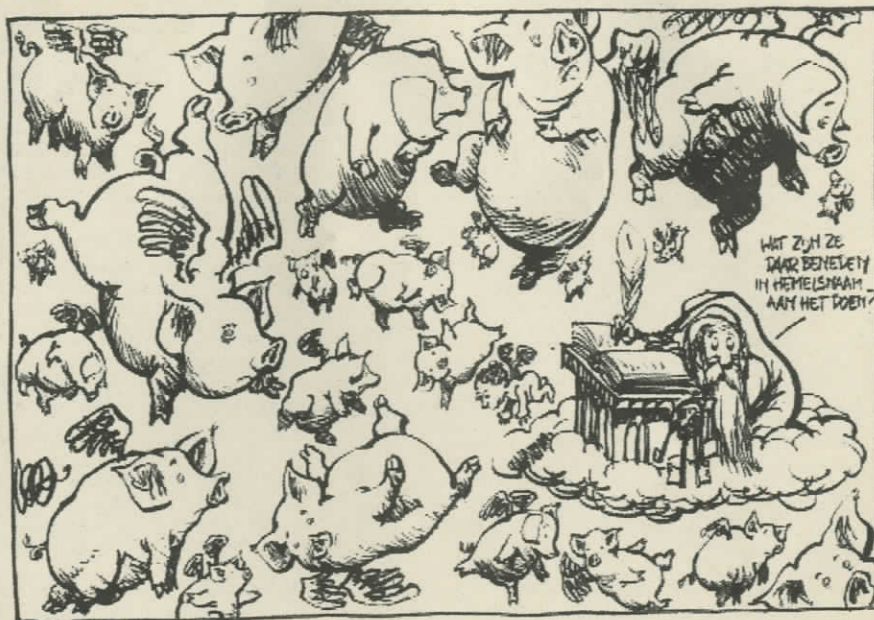
Bronnen:

<http://www.gaia.be>

<http://www.ciwf.nl/>

<http://www.animalfreedom.org/video/video.html>

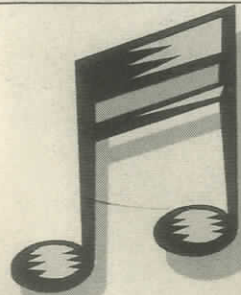
<http://www.minlnv.nl/infomart/1ba/2002/04/1ba35.htm>

Brugse muziek

Klater

Ook in de volgende Counter Action willen we aan enkele Brugse muziekgroepen de kans geven zichzelf kort voor te stellen. Aarzel dus niet om ons te contacteren...

Met twee gitaren en zang brengen wij, Klaas en Pieter, Engelstalige en Nederlandstalige covers (er wordt gewerkt aan eigen nummers). Wij doen dit vooral omdat we gewoon heel graag muziek spelen en het is onze bedoeling om leuke nummertjes te spelen en zo wat ambiance te creëren. We treden graag zo veel mogelijk op, dus aanbiedingen zijn altijd welkom. We doen dit voór alle soorten gelegenheden (zelfs verjaardagen, recepties,...). Er kunnen ook altijd nummers aangevraagd worden die wij dan voorbereiden.

We zijn te bereiken op pierre18@hotmail.com of 0485/687289. Meer info en ons repertoire (dat voortdurend uitgebreid wordt) zijn te vinden op <http://groups.msn.com/FiftyBelow/klater.msnw>

Abyss

Abyss staat voor gapende diept, oneidnige leegte die proberen op te vullen met hun grappige en soms serieuze teksten. De band is een fusie van semper Fi (vroeger sperm donors) en The abyss. De band bestaat nu uit Chris Gilbert (bas en corrector), Lawrence (zang, guitar, entertainment), Jorgen Deketelaere (drums en babemagnet), Freek Allaert (guitar en flauwe grapjes). Ze wisselden zo'n tien keer van bezetting waarbij Chris en Lawrence de vaste waarden bleven.

Abyss speelde o.a. als opener op het Dudstock festival in 1998, in de finale van westtalent 1999, ze wonnen de rockrally van Koekelaere in 2000 en onlangs wonnen ze de rockrally van Lauwe, waardoor ze op het Classic rock festival mogen openen voor oude krakers als Budgie, The Sweet en Slade.

Hun voornaamste invloeden zijn Bush (de band, niet de de crimineel), Soundgarden, Foo Fighters, Connie Neefs, Joe Jackson, Queens of The stone age, Blur en K3 (de danspasjes). Ze treden heel graag op en doen altijd hun uiterste best om de toeschouwer te amuseren en op elk optreden krijgen ze toch wel van minstens vier mensen applaus. Wil je Abyss contacteren dan kan dat via Chris (chris@abyss.be) of Jorgen (jorgen@cyberpress.be)

Abyss dankt u om dit te lezen.

Crapullus Caesar

Deze band, bestaande uit 6 personen, speelt 'punkcore-crust-shitemo' (zo omschrijven ze het toch zelf). Ze gebruiken drie van hun leden om te zingen, te brullen en te schreeuwen, nl. Pjotr, joke en Johan. de andere leden bespelen de drums (Stijn), gitaar(Vrokker) en bas(Tom). Onder de bandleden zitten heel wat bekende Vlamingen van het Lappersfront. Ze zijn o.a. ex-barjacks, ex- hiatis en ze speelden ondertussen al op meerdere festivals zoals vorig jaar op 'boycot Marktrock festival'. De 'Bruges undergroundhero's - zero's promoten sterk directe actie en ook hun optredens zijn tamelijk direct...

Contactadres: Postbus 815
8000 Brugge
0495/ 49 90 47 (Joke - Johan)

BASH 'N BASS CREW

De Bash 'n Bass Crew bestaat nu ongeveer 2 jaar. Het was op ulstert opmerkelijke wijze dat dit collectief opgericht werd. Een vriendin van enkele jonge kerels organiseerde een feestje. Deze jonge kerels werden hier echter niet op uitgenodigd. Zij slaakten uit frustratie kreten uit als: "Let's bash the party motherfuckers", "Bass is our weapon!" Enkele minuten later werd de naam van het collectief

geboren: Bash 'n Bass Crew! Vanaf dan zou geen enkel feestje in Brugge nog op "deftige, burgerlijke wijze" geschieden. Weldra werd het voor de drie kerels duidelijk waar het om zou gaan draaien: Attitude en verschrikking! De ervaring van *The Basher* werd doorgegeven aan Warrior en Hardhitter. Het drietal begon per computer muziek te produceren. Het drietal vindt het moeilijk hun muziek in een welbepaald genre te situeren. Vast staat dat ze bezig zijn met dingen als jungle, breakcore en dies meer. Na enige tijd kwamen de eerste nevenverschijnselen opzetten. Bijna wekelijks werden er release-parties gehouden, waarop de artiesten hun nieuwe nummers op elkaar loslieten. Het karakter van deze eerste "feestjes" was eerder besloten.

Vorige zomer brachten ze een eerste CDr uit, getiteld "Bash 'n Bass Crew CDr01". Duidelijker kon niet. Er werden 60 stuks geproduceerd en ze vloegen vrij rap de deur uit. Intussen worden de laatste handen gelegd aan het tweede wapenfeit van BNB. De tweede CDr, getiteld: "Gibt Goele, 2003!" wordt nog deze zomer verwacht. Warrior zou op een Proostbash-feestje een meisje hebben toevertrouwd dat deze CDr serieuze brokken gaat maken. Verder zijn er ook nog twee projecten in wording. Kill Tura (aka Zwerver/Konst/Wildplaf...) maakte een verbluffend werkstuk, gebaseerd op een aflevering van de soap opera "Days of our lives". Op de *Days Of Our Lives Trilogy*-CDr komen de drie nummers van Tura zelf, aangevuld met remixen. Hiervoor doet Tura ook een beroep op een reeks andere artiesten. Alsof dat nog niet genoeg is, is er ook nog het *Childcore Project*, dat wordt geregisseerd door Mazoetang. Voor meer informatie omtrent de lopende projecten kunt u steeds terecht op onderstaand vermelde website.

Tot zover deze bescheiden Introductie. Indien u meer wilt weten of de jongens wilt vragen voor een feestje, aarzel niet om contact te leggen via:

bashnbass@yahoo.com
website: www.bashnbass.tk

Out-row

OK, we hebben het gehaald. Ondertussen, door de tijd achter het computerschermpje, kijken we scheel en staat het zweet ongeveer in onze schoenen, maar ja, je moet er iets voor over hebben. Zelfs in dit warme weertje (waarbij in deze editie nog niets staat over global heating en CO₂-uitstoot, iets dat weer 'brandend' actueel is) hebben we er onszelf toe verplicht ons op te sluiten in een donkere kamer, met als enigste licht het scherm. Maar het was allemaal voor jullie, liefste lezertjes.

Wat rest me nog meer om jullie mee lastig te vallen. Misschien dat we er vanaf nu volop invliegen en dat het hopelijk geen 2 jaar meer duurt voor de volgende CounterAction eraan komt. Maar ja, schreven we dat 2 jaar geleden ook niet? De goede wil is er toch, laat het ons daar bij houden.

Hierbij willen we jullie ook vriendelijk uitnodigen om zelf ook actief mee te werken. Dit kan zowel door artikels te schrijven, tekeningen te maken, gedichtjes te schrijven. Dit heeft natuurlijk alles met dit boekje te maken, maar je bent ook welkom om mee te denken over acties, veganistische barbecues, e.d.

En als je niet met ons wil meewerken, om welke reden dan ook, start zelf iets! We kunnen het niet genoeg benadrukken, Brugge (en alle andere plaatsen op deze aardkloot) heeft nood aan mensen die de jeugd weer laten ademen.

Als je dit krantje goed vond, of integendeel, juist afschuwelijk, het kan ons niet schelen wat je ervan vond, ALS JE MAAR EEN MENING HEBT (& fascisme is geen mening, maar een haatgevoel!); in elk geval, wij eenzaten zijn dolgelukkig met al jullie schrijfsels. Dus gewoon doen...

Contacteer ons: directcounteraction@hotmail.com
of geef je briefke gewoon af aan een van ons.

The C.A. - Team

Time can only heal wounds, but it can never take away my scars

Geregeerd worden, dat is in het oog gehouden worden, geïnspiceerd, bespioneerd, bestuurd, gereglementeerd, gedecreteerd, in een ruimte opgesloten worden, geïndoctrineerd, vermaand, gecontroleerd, geschat, gewaardeerd, gecensureerd, gecommandeerd worden door wezens die daartoe de bevoegdheid noch de kennis of het vermogen bezitten.

Geregeerd worden dat is bij elke handeling bij elke transactie, bij elke beweging opgemerkt, geregistreerd, geteld, geprijsd, gezegd, opgemeten, aangeslagen, tot bijdrage verplicht, gepantenteerd, vergunning verleend, gemachtigd, aanbevolen, flink aangepakt, gehinderd, hervormd, opgevoed, verbeterd worden.

Het is onder het voorwendsel van openbaar nut en uit naam van het algemeen belang gebrandschat, afgericht, afgeperst, uitgebuit, toegebigend, uitgeknepen, beetgenomen, bestolen worden vervolgens bij de geringste weerstand, bij de eerste klacht gestraft, beboet, door het slijk gehaald gesard, gesard, achter zijn vossen gezeten, de mantel uitgeveegd, afgerost, ontwapend, gekneveld, gevangen gezet, gefusilleerd, gemittraileerd, berecht, veroordeeld, gedeporteerd, verkocht, verraden en tot overmaat van ramp uitgespeeld, gejonast, beledigd, onteerd worden.

Ziedaar de regering, ziedaar haar recht, ziedaar haar moraal!

P.J. Proudhon